

STANISŁAW MONIUSZKO

35 PIĘŚNI

WYBRAŁ I OPRACOWAŁ
NA DWA GŁOSY
CZESŁAW KOZIETULSKI

Wydawnictwo GÓRNI
Wydział Wydawnictw 14
83-400 CIECHANÓW, TEL.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY WYDAWNICTW SZKOLNYCH

STANISŁAW MONIUSZKO

35 PIEŚNI

WYBRAŁ I OPRACOWAŁ NA DWA GŁOSY

CZESŁAW KOZIETULSKI

PAŃSTWOWE ZAKŁADY WYDAWNICTW SZKOLNYCH

WARSZAWA 1948

Prof. EMANUEL GUZIK
Wyższa Brama 14
88-400 CIESZYN, TEL.

13 584 N

Zatwierdzone pisemem Ministerstwa Oświaty
z dn. 27. IX. 1947 r. nr VI Oc — 2128/47
jako książka pomocnicza dla nauczyciela

Podpisano do druku dn. 1. II 48 r

Nakład 10.000 egz.

Arkuszy druk.: 3 $\frac{3}{4}$

Z. 493

Zamówienie Nr 1048

B - Nr 35674 Wykonano w Litografii St. Rynczak, Warszawa

Przedmowa

Do opracowania pieśni Moniuszki do użytku młodzieży szkolnej i poza szkolnej oraz różnych innych zespołów śpiewaczych skłoniła mnie serdeczna chęć jak najszerzego spopularyzowania tych arcydzieł polskiej literatury pieśniarskiej.

Moniuszko znany jest bowiem jako twórca opery polskiej. Dziełszy ogół wie o nim przede wszystkim to, że napisał *Halkę* i *Straszny dwór*. Poszczególne arie z tych oper cieszą się dużą popularnością. Z ogromnego jednak zbioru jego pieśni zaledwie kilka stało się powszechną własnością. Napisane przeważnie na głos solowy z towarzyszeniem fortepianu, pieśni Moniuszki przemawiają do nas głównie z estrady lub przez radio. Nie jest to jednak wyłączna droga łatwego i szybkiego ich spopularyzowania. A zasługują one na to w całej pełni. Czarująca inwencja linii melodyjnej, niezwykle bogactwo motywów, prostota i swojskość brzmienia czynią z tych pieśni serdeczny skarb każdego człowieka, który je zdołał sobie przyswoić.

Ważną rolę w popularyzacji pieśni odgrywają chóry śpiewacze. Z tego właśnie wychodząc założenia opracowałem szereg pieśni Moniuszki na chór dwugłosowy, starałem się przy tym ułożyć je w pewną całość, która by odpowiadała sobie pod względem treści słownej i liczyła się z możliwościami głosowymi młodzieży w wieku szkolnym.

Harmonizacja pieśni kryła w sobie pewne trudności. Koncepcja twórcza Moniuszki, odpowiednia dla faktury fortepianowej utworu, nie zawsze oczywiście odpowiadać mogła założeniom i potrzebom strukturalnym chóru.

W stosunku jednak do dzieł Moniuszki obowiązuje głęboki pietyzm, z tego przeto względu w opracowaniu chóralnym pieśni starałem się dostosować o ile możności do koncepcji harmoniczej pierwowzoru.

Pieśni zawarte w tym zbiorze mogą więc być śpiewane chóralnie na dwa głosy z towarzyszeniem fortepianu, z tym jednak, zastrzeżeniem że akompaniament fortepianowy niektórych z nich musiałby być przetransponowany do tej tonacji, w której pieśń jest na chór napisana.

Wiele, i to bardzo pięknych pieśni Moniuszki z różnych względów nie mogło znaleźć się w tym zbioru.

Jedne więc, jako potraktowane wybitnie solistycznie przez samego Moniuszkę, nie nadawały się do wykonania chóralnego; inne posiadają zbyt szeroką skalę głosu, niedostępną dla młodzieży szkolnej; jeszcze inne byłyby do wykonania za trudne. Są też i takie pieśni, które ze względu na bogatą rozbudowę muzyczną zwrotek wiersza byłyby może dla chóru nużące.

Opracowane przeze mnie pieśni starałem się posegregować według pewnych stopni trudności. Następują one najczęściej w II głosie, a wynikają z konieczności dostosowania opracowania chóralnego do oryginalnej harmonizacji moniuszkowskiej.

Podział pieśni na 3 stopnie trudności przedstawia się następująco:

- I stopień — łatwy obejmuje 14 pieśni a więc: 1, 2, 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 20, 23, 24, 32, 33.
- II stopień — średni zawiera 15 pieśni. Są to: 6, 7, 8, 14, 15, 16, 19, 21, 22, 25, 26, 28, 29, 30, 34.
- III stopień — cokolwiek trudniejszy zawiera 6 pieśni: 9, 17, 18, 27, 31, 55.

Czesław Koziętulski

STANISŁAW MONIUSZKO urodził się dn. 5 maja 1819 r. w Ubielu, w ziemi mińskiej.

Pochodził z polskiej rodziny szlacheckiej, z dawna w Wileńskiem osiadłej.

Pierwszych lekcyj gry na klawikordzie (prototyp fortepianu) udzielała mu matka. Talent Moniuszki w dzieciństwie nie ujawniał się jednak w takiej formie, by pozwolił budzić jakieś szczególne na przyszłość nadzieje. Wiedziano o nim tyle jedynie, że niezwykle łatwo poddawał się czarowi dźwięków, że z zachwytem przysłuchiwał się śpiewom żniwiarzy, muzyce wesela na wsi, że chciwym uchem łowił harmonię płynącą ku niemu z życia przyrody.

Gdy Moniuszko miał 8 lat, rodzice jego przenieśli się do Warszawy. Muzyki uczył się tam pod kierunkiem Augusta Freyera.

W trzy lata potem rodzice Moniuszki przenoszą się do Mińska. Tu kształcił się Moniuszko w naukach humanistycznych w gimnazjum. Muzyki uczył go Dominik Stefanowicz.

Czy wielkie korzyści odnosił Moniuszko z nauczania tych domowych nauczycieli — nie wiadomo, w każdym razie talent jego począł już zwracać uwagę otoczenia, skoro wysłano go na dalsze studia do Berlina.

Tu dopiero rozpoczął bardzo pilną i systematyczną naukę, która trwała 2 lata. Berliński nauczyciel Moniuszki, kompozytor i teoretyk Karol Rungenhagen, wystawił mu świadectwo stwierdzające „dobre postępy i należyte przygotowanie do dalszych studiów”. Studiów tych jednak nie prowadził już Moniuszko pod niczym kierunkiem. Dojrzał i rozwijał się samodzielnie w ciągu długich lat pracy twórczej.

Po dwóch latach pobytu w Berlinie powrócił Moniuszko do kraju i osiedlił się w Wilnie. Niedługo też ożenił się z p. Aleksandrą Müllerówną. Miał wówczas lat 21. Małżeństwo było szczęśliwe, ale skierowało ono życie artysty na drogę ciężkich trosk i walk o byt materialny, którego zapewnić nie mogła skromna posada organisty przy kościele św. Jana w Wilnie.

Moniuszko był niezwykle interesującym typem człowieka. Pierwszy rzut oka dawał wrażenie raczej niekorzystne. Drobnym, utykającym na jedną nogę, lekko zezowatym, przeciwstawiał jednak tej

fizycznej niepoczesności wspaniałe walory duchowe. Wysoka inteligencja, słodycz i prawość charakteru, pełen prostoty i subtelności sposób bycia czyniły zeń w życiu codziennym postać czarującą.

W pracy twórczej wykazywał wielką pilność i imponującą produktywność, co tym bardziej podziwu było godne, że ustawiczna ciężka walka o byt bynajmniej pracy artystycznej nie sprzyjała. Mimo to już za życia swego osiągnął Moniuszko dzięki dziełom swoim ogromną popularność i uznanie.

Wystawienie opery „Halka” i wspaniały jej sukces sceniczny skłoniły artystę do wyjazdu do Warszawy, gdzie obejmuje posadę dyrygenta w operze. Polepszyło to nieco jego warunki materialne, nie na tyle jednak, by nie musiał oglądać się ustawicznie za ubocznymi zarobkami. Ciągłe te trudy i przeciwności życiowe, którym bierna natura artysty nie umiała skutecznie się przeciwstawić spowodowały chorobę serca i w rezultacie przedwczesną śmierć.

Dnia 4 czerwca 1872 r. umarł Moniuszko na udar serca. Miał wówczas lat 53. —

Na tle kultury muzycznej w Polsce zarysowuje się Stanisław Moniuszko jako talent ogromnej miary.

Orle jego loty nie dorównały geniuszowi Szopena, ale w dorobek kultury narodowej wniosły niepospolite i niezniszczalne wartości.

Jako twórca opery polskiej i artystycznej pieśni polskiej Moniuszko dał podwaliny polskiej kulturze muzycznej.

Z pośród oper Moniuszki na pierwszy plan wysuwają się Halka. Osnuta na doskonałym librecie Włodzimierza Wolskiego zawiera w sobie tyle pierwiastków temperamentu narodowego, że zyskała sobie niezwykle uznanie jeszcze za życia autora i to nie tylko w kraju ale i za granicą, a do dnia dzisiejszego nie schodzi z repertuaru scen słowiańskich. Po raz pierwszy wystawiona została „Halka” w Warszawie w r. 1858.

Z innych oper Moniuszki wymienić należy następujące: „Hrabina”, „Verbum nobile”, „Straszny dwór”, „Parja”, „Beata”.

W ciągu wielu lat pracowitego swego żywota napisał Moniuszko około 300 pieśni. Z tych 262 zostało zebranych w 12 zeszytach objętych wspólną nazwą: „Śpiewniki domowe”.

Te to śpiewniki stały się niejako—elementarzem pieśniarskim polskiego społeczeństwa. Przed Moniuszką bowiem polska pieśń artystyczna prawie nie istniała.

Już pierwsze pieśni Moniuszki po ukazaniu się ich w druku zbudziły powszechną radość. Zwrócił się wówczas do Moniuszki J. I. Kraszewski z serdeczną prośbą, „by Szanowny kompozytor mając wzgląd na przyszłość i pożądaną popularność owych śpiewów uczynił je o ile możności przystępnymi dla ogółu, aby się zniżył i uczynił łatwym”. Czy uwagę tę wziął do serca Moniuszko, czy zmuszał się do obniżania lotu dlatego, że go oto proszono, czy też chciał się stać „łatwym”, powodowany szczerem odruchem artysty, któremu, gdy o pieśń chodziło, dogadzała prostota formy—nie łatwo odgadnąć.

Pieśni Moniuszki zawarte w „Śpiewnikach domowych” posiadają różnorodny charakter. Są to więc pieśni liryczne i dramatyczne, żołnierskie i miłosne, tragiczne i humorystyczne, pieśni ludowe, lub na ludowo zabarwione.

Na szczególną uwagę z pośród pieśni tych zasługuje pod względem artystycznym skończenie doskonała: „Znasz-li ten kraj” i „Wiosna”, Wreszcie prześliczne: „Prząśniczka”, „Jaskółeczka”, „Polna różyczka” i wiele innych, na analizę których nie ma tutaj miejsca.

Z innych utworów Moniuszki należy wziąć pod uwagę kompozycje kościelne, z których najważniejsze są: „Litanie Ostrobramskie” i msze.

Pewną formę muzyki dramatycznej przedstawiają „Sonety krymskie” i „Widma”.

Moniuszko napisał również szereg mniejszych utworów scenicznych, a więc operetki i wodewile.

Z pośród licznych dzieł kompozytora wyliczone tu zostały jedynie najważniejsze, najbardziej znane. —

Cz. K.

STANISŁAW MONIUSZKO.

1. Pieśń o wesołości

Słowa St. Jachowicza

Żywo, wesoło

Śpiewnik IX.

1. Gdy sło - necz - ko hen zza gó - ry
2. Każ - dy rad, że słoń - ko wze - szło
3. Pieśń i pra - ca tro - skę skró - ci,

1. bły - śnie wran - nej do - bie i roz - pró - szy
2. świa - tu ku o - zdo - bie, nie dbać o to,
3. gdy się zła - cza o - bie, każ - dy za - tem

1. mrok po - nu - ry 1. 2. 3. każ - dy we - sół so - bie!
2. co już prze - szło, (głos II.) hej! so - bie
3. piosn - kę nu - ci,

każ - dy we - sół so - bie!
(głos II.) hej! każ - dy

2. Wesoła piosenka

Słowa P. Maszyńskiego

Z życiem

Śpiewnik XI.

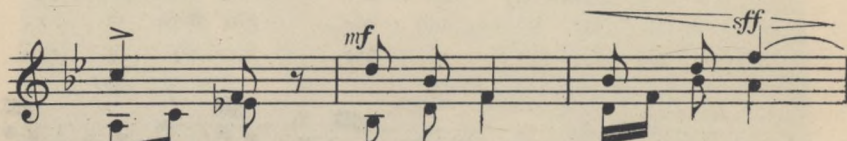
1. Cho - ciaż chłód, cho - ciaż głód, choć do - ku - czy bie - da,
2. Z dnia na dzień ży - ję tak, śpie - wam i żar - tu - ję,

1. smu - cić się próż - ny trud! to mi szczę - ścia
2. cza - sem znieść ja - kiś brak, ma - ło mnie kosz -

1. nie da. Go - rzej ma bo - gacz sam w swym zło - co - nym
2. tu - je. La - ment, płacz, ja to wiem, do - li nie przy -

1. gro - bie, ja o grosz ma - ło dbam,
2. spo - rzy. By - ło źle, mniej - sza z tym,

- głos II. ^{1.}la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, a - lem we - sół so - bie!
^{2.}la, la, la, la, la, la, la, la, la, la, be - dzie le - plej mo - że!

3. Żwawy chłopczyk

Śpiewnik IX.

Umlarkowane

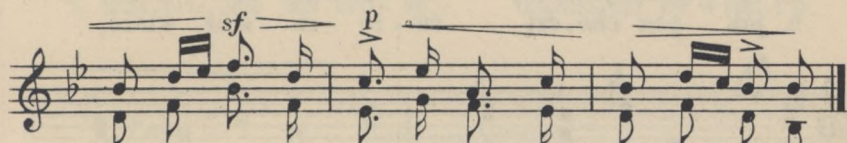
Opracował Cz. Kozietułski

1. O jam so - bie chłop - czyk żwa - wy
2. Le - dwie zej - dzie słoń - ce z ra - na
3. W wie - czór zno - wu wy - śpie - wu - je,

1. i do pra - cy i za - ba - wy, mó - wią, żem ja
2. już mym śpie - wem wiel - bię Pa - na, a po - tem dla
3. za ślicz - ny dzio - nek dzie - ku - ję, prze - że - gnam się

1. dzie - cko ży - we, a - le ser - ce mam pocz - ci - we.
2. Je - go chwa - ty pra - cu - ję pil - nie dzień ca - ły.
3. w I - mię Bo - że, i spać grzecz - nie się po - ło - żę.

4. Hola ptaszki, hola zwierze!

Śpiewnik III.

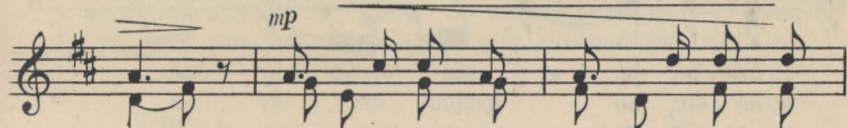
Słowa I. J. Kraszewskiego

Opracował Cz. Koziętulski

Z życiem

1. Ho - la ptasz - ki, ho - la zwie - rze! cho - dź - cie do mnie
2. Za - jąc przed koń - mi po - bie - ży, sło - wik śpie - wak
3. Ja - skó - ka z far - tu - chem bia - łym bę - dzie mis - ki

1. tul mój pan dzi - ślaj zo - nę bie - rze,
2. nasz, sro - ka wo - dzem dla tan - ce - rzy,
3. myć, a o - go - nem wy - bu - ja - łym

1. trze - ba słu - żyć mu. W sza - rej świ - cie
2. wilk bę - dzie du - darz. I nie - dźwie - dzia
3. stół wie - wiór - ka trzeć. Lis, co w fu - trze

1. ty kwi-czo - le siod-łaj ko - nia nam,
 2. bę - dziem pro-sić, bę - dzie kłóć nam drwa,
 3. jak pan cho-dzi mo - że za stół wleźć,

1. bóbr ma ku - ni szłyk na czo - le,
 2. a kruk wo - dę mu - si no - sić,
 3. siaść, gdzie się - dą pań - stwo mło - dzi,

1. je - mu wieść się dam, Bóbr ma ku-ni szłyk na
 2. ho grzbiet krzy-wy ma. A kruk wo-dę mu - si
 3. z jed-nej mis - ki jeść. Siaść, gdzie się-dą pań-stwo

1. czo - le, je - mu wieść się dam.
 2. no - sić, bo grzbiet krzy - wy ma.
 3. mło-dzi, z jed - nej mis - ki jeść.

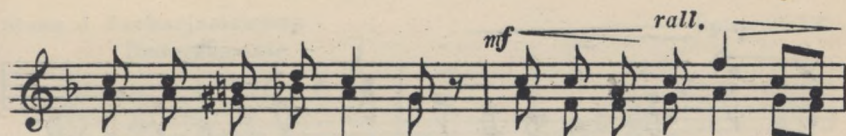
5. Chochlik

Słowa A. E. Odyńca

Śpiewnik X.

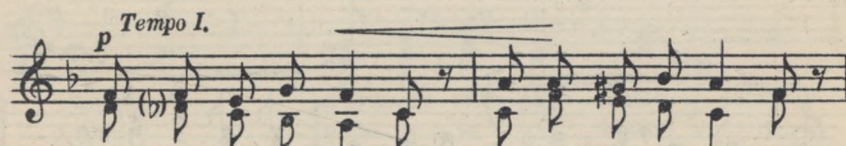
Z życiem

1. Je-stem so-bie cho-chlik, ko - go mo - gę zwo-dzę.
 2. Lu-bię stra-żyć w no-cy przy świe-tle księ-ży - ca
 3. Gdy uj-rzę mło-dzia-na co się w śnie roz-ma-rzył,

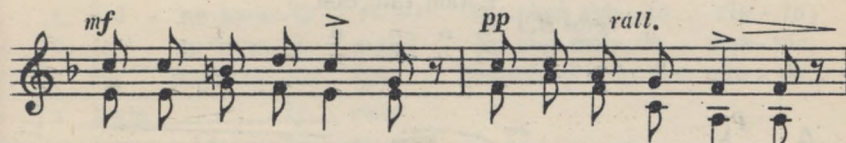

1. Ko - go mo - gę draż - nię, ni - ko - mu nie szko - dę.
 2. lub się ko - ło śpią - cych, pa - trzeć na ich li - ca.
 3. przy - pra - wię mu bro - dę, od - mie - nię co w twa - rzy.

p *Tempo I.*

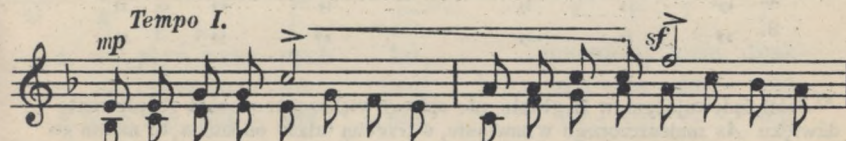

1. Ni - ko - go nie ko - cham, ni też nie - na - wi - dę,
 2. Pa - trzeć jak tchną u - sta, jak się pierś ko - ły - sze,
 3. Śmiech mi... gdy się dzi - wią, żal... gdy dziew - cę strwo - żę,

1. choć mnie nikt nie wi - dzi, ja co ze - chcę wi - dę.
 2. słu - chać czy - je i - mię z sen - nych ust po - sły - szę.
 3. że aż pła - kać zacznę, gdy po - znać nie mo - że.

mp *Tempo I.*

1. Gdzie chcę tu i tam jak chcę wej - dę sam.
 2. Re - szkę zgad - nę sam, lecz wse - kre - cie mam.
 3. Na - tych - miast go sam znów jej po - znać dam.

	1. tam, tam, tam,	tam, tam, tam
(głos II.)	2. „ „ „	„ „ „
	3. „ „ „	„ „ „

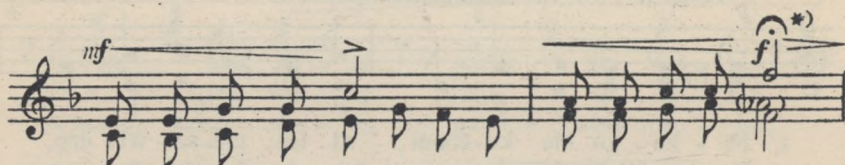

1. Tam, tam, tam, tam, tam, tam

2. " " " " " "

3. " " " " " "

(głos II.) 1. tam, tam, tam, tam, tam, tam
2. " " " " " "
3. " " " " " "

1. Gdzie chcę tu i tam, jak chcę wej-dę sam.
2. Re - szkę zgad-nę sam, lecz wse-kre-cie mam.
3. Na - tych-miast go sam znów jej po-znać dam.

1. tam, tam, tam
(głos II.) 2. " " "
3. " " "

1. Tam, tam, tam, tam, tam, tam!

2. " " " " " "

3. " " " " " "

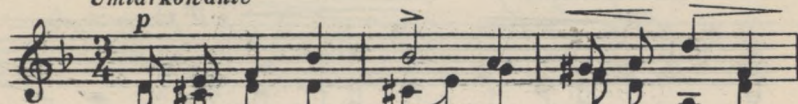
*) Jeśli śpiewającym w II głosie nie sprawi większej trudności zaśpiewanie dźwięku *As* umieszczonego w nawiasie, w trzecim takcie od końca, to można go śpiewać zamiast dźwięku *f*, a następnie zejść na dźwięk *g* w następnym takcie. Przedstawiałoby się to tak:

6. Złota rybka

Słowa J. Zacharjasiewicza

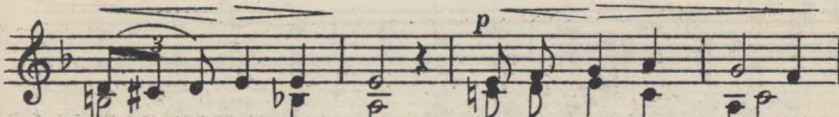
Śpiewnik IX.

Umiarkowanie

1. Do-łem si - nej wo - dy zło - ta ryb - ka
2. Ach tam wiecz - na zi - ma smęt - ne ży - cie
3. Próz - na twa tęsk - no - tal prze - stań o mnie

1. mknie, z brze - gu chło - piec mło - dy
2. tam, wios - ny ni - gdy nie - ma,
3. śnić, bom ja ryb - ka zło - ta,

1. pol - ne kwia - ty rwie. Wy - płyn ryb - ko zło - ta,
2. ja tu kwia - ty mam! Nę - cisz mnie da - rem - nie,
3. mu - szę w zim - nie żyć. Wes - tchnął chło - piec mło - dy,

- (głos II.)
1. kwia - ty rwie.
 2. kwia - ty mam.
 3. mu - szę żyć.

1. wy - płyn z zim - nych fal, wser - cu mem tęsk -
2. ni - czym kwia - tek twój, zim - na du - sza
3. lecz nie pła - kał nie, do - łem si - nej

1. no - ta, na - dzie - ja i żal.
2. we mnie, zlin - na krew jak zdrój.
3. wo - dy zło - ta ryb - ka mknie.

7. Rezedka

Śpiewnik IX.

Umiarkowanie

mp *p*

1. Gdy się dzie - cię prze - bu - dzi - ło, pa - trzy, de - szczyk
2. Już gło - wecz - kę po - chy - la - ła, ja - ko dzie - cię

mp

1. pa - da. Jak - że się u - cie - szy - ło,
2. w smut - ku, lecz Twa do - broć pa - mię - ta - ła

sf *p* *mf*

1. aż ra - czy - ny skła - da. Ja - kiś do - bry
2. o mo - łem o - gród - ku. Oj, o - gród - ków

f

1. o mój Bo - że! ze - sta - łeś deszcz z nie - ba, Bo - że!
2. du - żo w świe - cie! Bo - że, jak - żeś wiel - kil (*głos II.*) Bo - że!

mp

1. bo też wła - śnie na re - zed - kę by - ło go po -
2. Ty na każ - dy spu - szczasz ro - sy o - żyw - cze kro -

p *rall.*

1. trze - ba, by - ło go po - trze - ba.
2. pel - ki, o - żyw - cze kro - pel - ki.

8. Co to za kwiatek

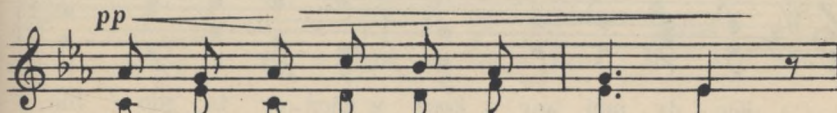
Śpiewnik I.

Umiarkowane

Opracował Cz. Kozietulski

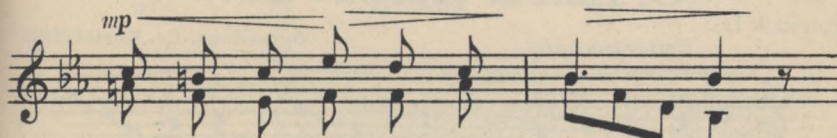
1. Co to za kwia - tek za - wsze zie - lo - ny
2. Po-cóż młę oj - ciec za mąż wy - pra - wiał,

1. w każ - dej za - kwi - ta mi wio - śnie?
2. gdy ni - gdy u mnie nie by - wa?!

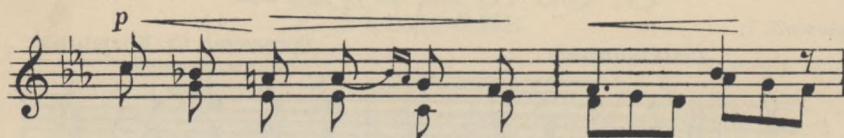
1. Cho - ciał go zła - mię, choć u - szko - dzo - ny,
2. Bę - dziesz po dro - dze lu - dzi za - ba - wiał

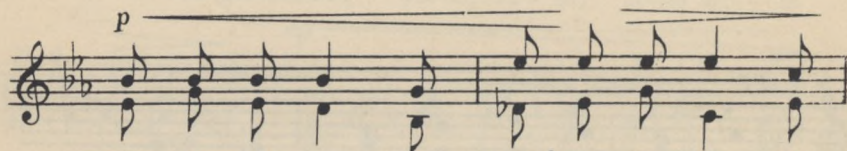
1. zno - wu jak przed - tem od - ro - śnie.
2. py - ta - jąc, czy - lim szczę - śli - wa?!

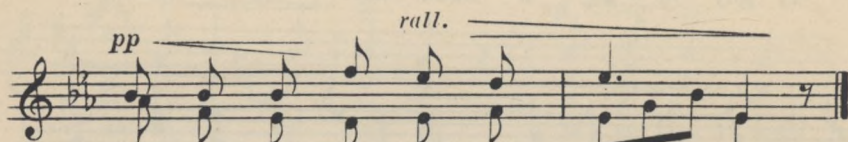
1. Kie - dy w wia - ne - czek wpla - tam go so - bie,
2. Je - śli szczę - śli - we mo - je tam dzie - cię,

1. kwit - ną w mych dło - niach wia - necz - ki.
2. dzie - ki ci za to mój Bo - że!

1. Kie - dy mój war - kocz w wień - ce te zdo - bie,
2. Je - śli w nie - do - li ży - je na świe - cie,

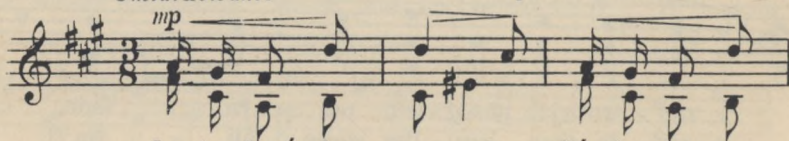
1. świe - że wy - da - ją li - stecz - ki.
2. niech go Twa ła - ska wspo - mo - że!

9. Latem brzózka mała

Śpiewnik 1.

Umiarkowanie

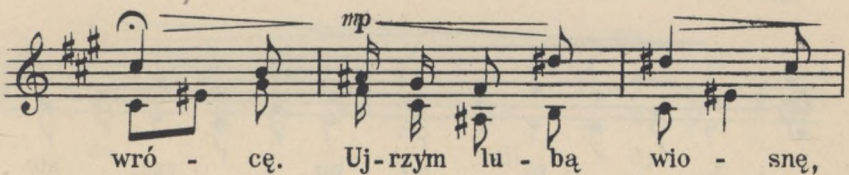
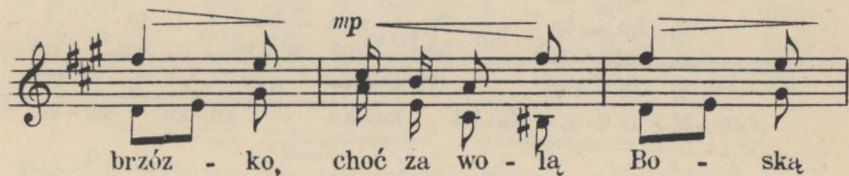
Opracował Cz. Koziętulski

La - tem brzóz - ka ma - ła z liś - ciem roz - ma -

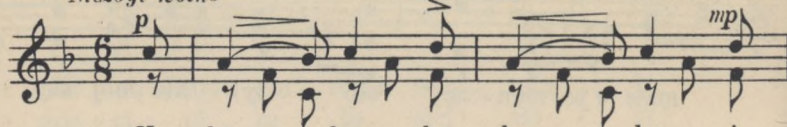
wia - ła: Rzu - cisz lis - tku zło - ty

10. Kukułka

Niezbyt wolno

Opracował Cz. Koziętulski

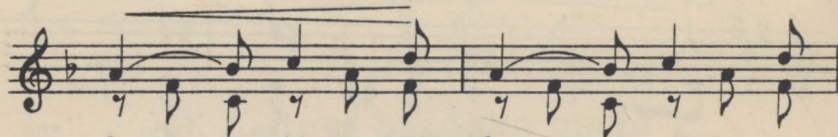
1. Ku - ku - łecz - ka ku - ka i
 2. La - ta - ła, szu - ka - ła i
 3. Dzię - ciół stu - kał w drze - wo, od -
 4. Je - dna tyl - ko wro - na tym

(głos II.) 1. 2. 3. 4. Ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku

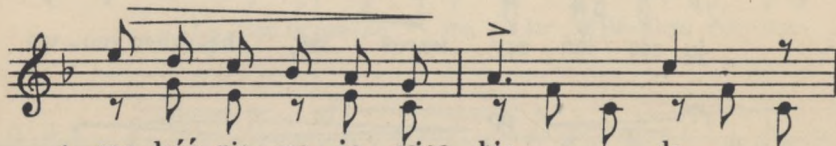
1. gnia - zdecz - ka szu - ka nie - ra - da.
 2. swo - ją ku - ka - ła pio - snecz - kę. Aż
 3. wró - cił się w le - wo, nie zdra - dził. So -
 4. by - ła zgor - szo - na i kaw - ki. Wszem

(głos II.) ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku

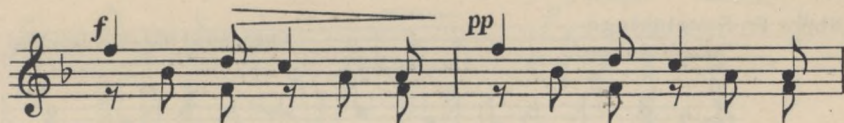
1. la - ta po bo - rze, nie
 2. po - śród gę - stwi - ny doj -
 3. wa, ma - dra gło - wa, nie
 4. wo - bec kra - ka - ły, że

(głos II.) ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku

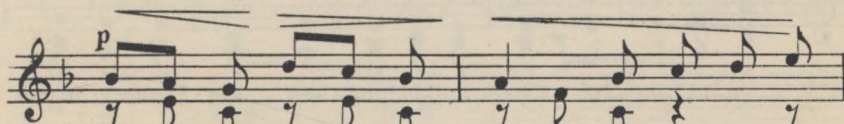
1. zna - leźć nie mo - że, więc bia - da.
 2. rza - ła pta - szy - ny gnia - zdecz - ko.
 3. chła - ła plot - ko - wać, ni wa - dzieć.
 4. wstyd im nie ma - ły tej mat - ki.

(głos II.) ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku

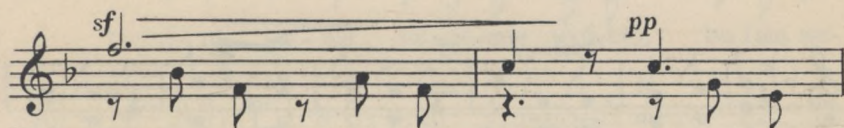
1. Oj z ła - lu aż gi - nę, któż mo -
 2. Więc szyb - ko, zdra - dziec - ko, rzu - ci -
 3. Sło - wik szep - nał i - no: o bied -
 4. A wle - sie wod - da - li ku - kuł -

(głos II) ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku

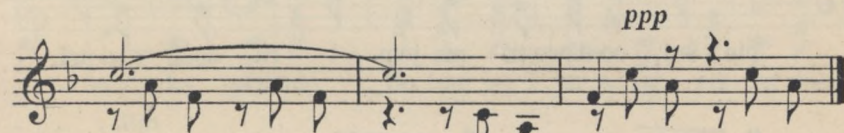
1. ja dzie - ci - nę przy - tu - li! Oj, bia -
 2. ła ja - jecz - ko, nie - cno - ta! Oj, bez
 3. na dzie - ci - no, sie - ro - to! Oj, nie -
 4. ka się ła - li i ku - ka. I szu -

(głos II) ku - ku ku - ku ku - ku

1. da mi! Oj
 2. ser - - - ca nie - -
 3. szczę - - - sna sie - -
 4. ka wciąż, i

(głos II) ku - ku ku - ku ku - ku

1. bia - - - da!
 2. cno - - - ta!
 3. ro - - - to!
 4. szu - - - ka.

(głos II) ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku ku - ku

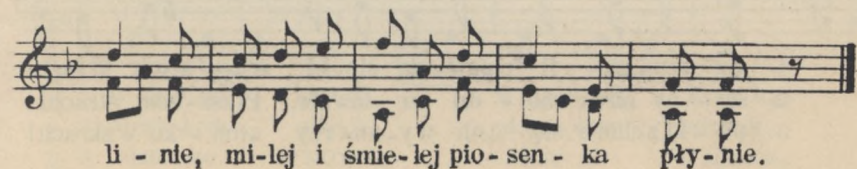
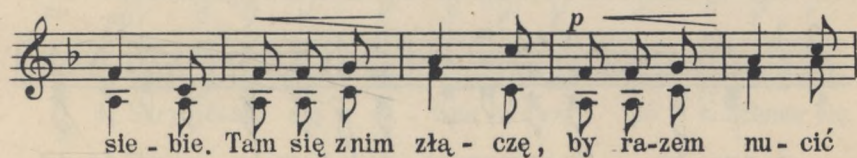
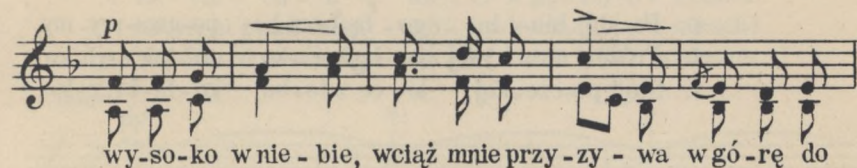
11. Skowronek

Słowa Fr. Kowalskiego

Opracował Cz. Kozietulski

Umiarkowanie

Kie-dy się w ko - ło śmie-je wio-sen - ka,
 nu-ci we - so - ło mo-ja pio-sen - ka. Dzwoni w ga-
 i - ku i nad ga - i - kiem, nu-ci wstru - my - ku,
 la - ta z wie-trzy-kiem. I wtór po - da - je sko-wroń-czej
 pie - śni, co dzwo-ni ma-jem i ra - dość wie-ści.
 I wtór po - da - je sko-wroń-czej pie - śni, co dzwo-ni

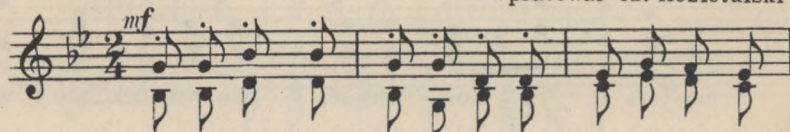

12. Postój biała gołąbeczko

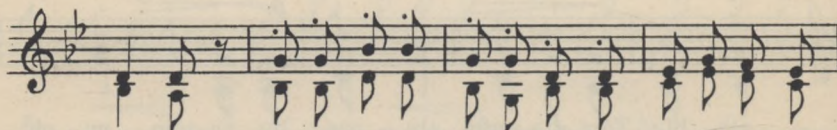
Śpiewnik V.

Umiarowane

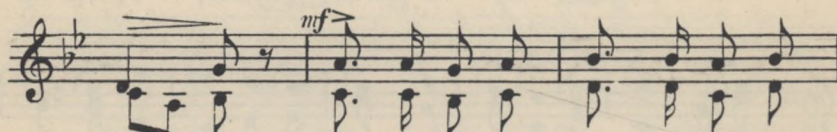
Opracował Cz. Kozietułski

1. Po-stój bia - ła go - łą-becz-ko po-gwa-rzy-my
2. Próż-ny strach twój go - łą-becz-ko, cóż tak szyb-ko
3. Stój! po-cze-kaj, le - cę z to-ba go - łą-becz-ko

1. z so - bą. Nie mam cza-su go-łą-becz-ku mó-wić dzi-siaj
2. le - cisz?! Le-cę, le-cę go-łą-becz-ku bro-nić ma-łych
3. bia - ła! Po-mo-gę ci tu-lić dzie-ci, że-byś się nie

1. z to - bą. Na ma-lut-kie mo - je dzie - ci
2. dzie - ci! Patrz! ja - ka się bu - rza nie-sie,
3. ba - ła. Skry - je-my się ra - zem bu - rzy,

1. za - rzu - ci - li pew-nie sie-ci wgę - stych krzach.
2. śle - py mrok cho - dzi po le-sie. Ptasz-kom strach!
3. pó - ki z chmur się nie wy-nu-rzy słoń - ko wskrach!

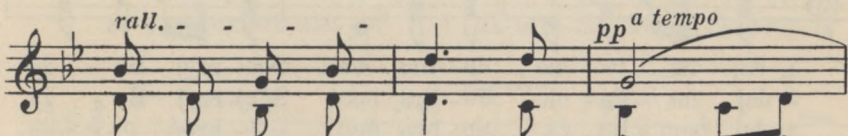
1. Za - rzu - ci - li sie - ci w gę - stych krzach.
2. Ma - łym ptasz - kom, go - łą - bec - kom strach!
3. Naj - ła - skaw - sze, zło - te słoń - ko wskrach.

1. Na ma - lut - kle mo - je dzie - ci za - rzu - ci - li
2. Patrz, ja - ka się bu - rza nie - sie, śle - py mrok cho -
3. Skry - je - my się ra - zem bu - rzy, pó - ki z chmur się

1. pew - nie sie - ci. Za - rzu - ci - li pew - nie sie - ci
2. dzi po le - sie. Ma - łym ptasz - kom, go - łą - bec - kom
3. nie wy - nu - rzy, pó - ki z chmur się nie wy - nu - rzy

1. na me dzie - ci w gę - stych krzach,
2. leś - nych mro - ków, bu - rzy strach,
3. naj - ła - skaw - sze słoń - ko wskrach,

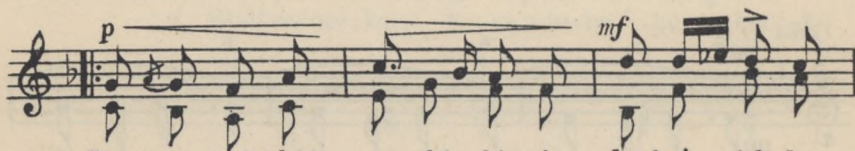

1. w gę - stych krzach, w gę - stych krzach.
2. ptasz - kom strach, ptasz - kom strach.
3. słoń - ko wskrach, słoń - ko wskrach.

13. Dobra noc *)

Opracował Cz. Kozietulski

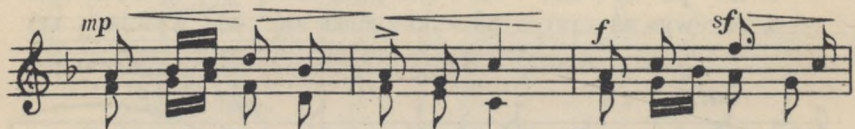
Umlarkowane

śpiewać *mormorando* lub na zgłosce La - - - - -

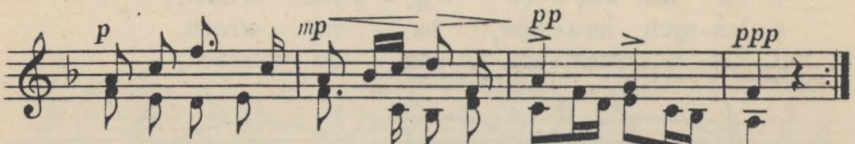
1. Błyszczą gwiazdki na błękitach. Jakież wielka
2. Świećcie gwiazdki jak świecicie! O cudowna
3. Strzeż nas dzieci u trędzonych, ufa-jące

1. Boska moc! Spójrz Boże na swe dzieci,
2. Boska moc! Spójrz Boże na swe dzieci,
3. w Twoją moc! O bróć o kochaną naszą stronę,

1. daj mi Panie do brą noc! Spójrz Boże
2. daj mi Panie do brą noc! Spójrz Boże
3. daj nam Boże do brą noc. O bróć o kochaną naszą stronę

1. na swe dzieci, daj mi Panie do brą noc!
2. na swe dzieci, daj mi Panie do brą noc!
3. w naszą stronę, daj nam Boże do brą noc!

*) Jeśli pierwszy głos miałby pewne trudności, w zaśpiewaniu dźwięku g (nad piątą linią) w *mormorando*, można cały ten wstępny, czterotaktowy ustęp opuścić.

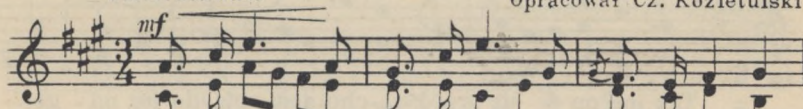
Śpiewnik V.

14. Przed zachodem

Słowa J. Prusinowskiego

Umiarkowanie

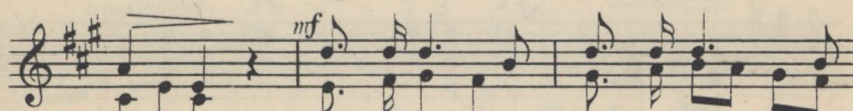
Opracował Cz. Koziętulski

Mi - ga słoń - ce przed za - cho - dem zmę - czo - ną po -

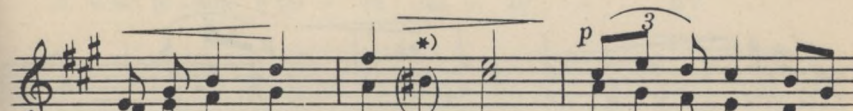
wie - ka, bli - ski wie - czór wie - je chło - dem i noc nie - da -

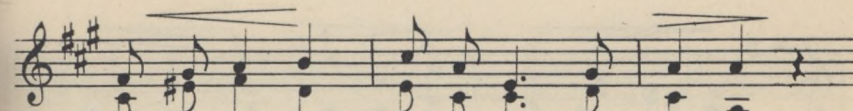
le - ko. Czyż przy - naj - mniej księ - życ zło - ty

no - cy mrok roz - sie - je? I za - błys - nie wśród ciem - no - ty

zno - wu, nim roz - dnie - je? I za - błys - nie

wśród ciem - no - ty zno - wu, nim roz - dnie - je?

*) Nuta umieszczona w nawiasie może być śpiewana lub nie.

mf
Tak me my - śli przed za-cho-dem bla-do już mi - go - ca

mf
i za-cho - dzi ser - ce chło-dem przed ży-wo - ta

mf *p*
no - ca. Lecz gdy piosn-ka twa za-dzwo - ni,

gdy mię wzrok twój wi - ta, w mo-im ser-cu, w mo-jej skro-ni

p *3* *3*
dzio-nek ży - cia ści - ta. W mo - im ser - cu,

w mo-jej skro - ni dzio-nek ży - cia ści - ta.

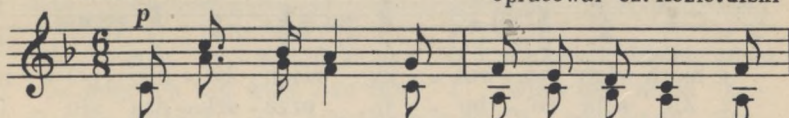
Śpiewnik II.

15. Pieśń wieczorna

Słowa Wł. Syrokomli

Umiarkowanie

Opracował Cz. Koziętulski

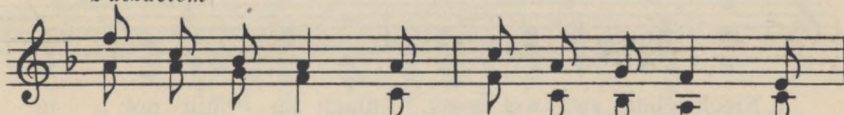

1. Po noc - nej ro - sie płyn dźwięcz - ny gło - sie,
2. Już bli - sko, bli - sko, chat - nie o - gni - sko

1. niech się twe e - cho roz - sze - rzy,
2. znu - żo - ne ser - ce we - se - li.

z uczuciem

1. gdzie na - sza chat - ka, gdzie sta - ra mat - ka
2. Tam pra - co - wi - ta mat - ka mnie spy - ta:

1. krzą - ta się ko - ło wie - cze - rzy.
2. wie - le - ście wpo - lu na - żę - li?

1. Ju - tro dzień świę - ta, ni - wa nie zże - ta,
2. Mat - ko! jam mło - da, rak mo - ich szko - da,

1. nie - chaj przez ju - tro doj - rze - wa,
2. szko - da na skwa - rze ob - li - czał

1. niech wiatr swa-wol - ny, niech ko - nik pol - ny,
2. Żle szła ro - bo - ta, prze - szka - dza sło - ta

1. nie - chaj sko - wro - nek tu śpie - - wa.
2. i mo - ja dum - ka dzie - wi - - cza.

p marzaco

1. Niech wiatr swa-wol - ny, niech ko - nik pol - ny,
2. Żle szła ro - bo - ta, prze - szka - dza sło - ta

1. nie - chaj sko - wro - nek tu śpie - wa.
2. i mo - ja dum - ka dzie - wi - cza.

*) Znaki przypadkowe, ujęte w nawias, mogą być stosowane lub nie.

Śpiewnik V.

16. Wieczorny dzwon

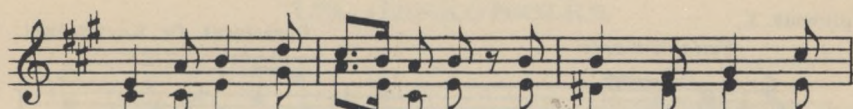
Słowa: Z. Kozłowa. Przekład S. A. Lachowicza

Opracował Cz. Kozietulski

Umiarkowanie

1. Wie - czor - ny dzwon! Wie - czor - ny dzwon! Jak
2. Nie uj - rzę już tych szczęs - nych dni, choć
3. Po - dob - ny też mnie cze - ka los, o -

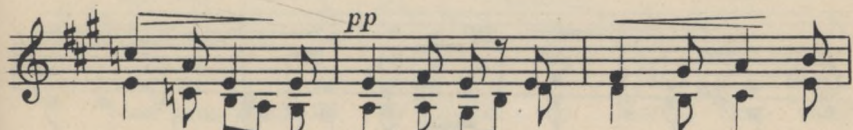

1. wie - le dum o - bu - dza on! 0 mło - dych dniach, gdym
2. pa - mięć ich tak świe - żo tkwi. I wie - leż, ach! za -
3. stat - nia pieśń i ci - chy głos wdo - li - nie wiatr roz -

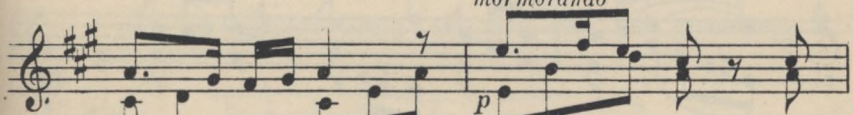
1. w ran - nych mgłach na za - wsze rzu - cał oj - ców dom, gdym
2. snę - ło już we - so - łych tych i mło - dych róż. I
3. nie - sie wzdłuż i przyj - dzie poń wieszcz in - ny już. I

1. przy - ja - cie - le że - gnał was i sły - szał dzwon o -
2. za - den ich nie zbu - dzi ton, nie zbu - dzi ich wie -
3. już nie ja, lecz bę - dzie on o - pie - wać znów wie -

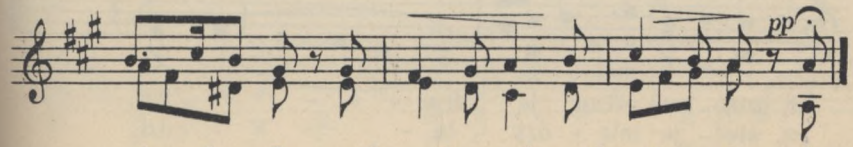

1. stat - ni raz. Gdym sły - szał dzwon o -
2. czor - ny dzwon. Nie zbu - dzi ich wie -
3. czor - ny dzwon. O - pie - wać znów wie -

1. stat - ni raz.
2. czor - ny dzwon.
3. czor - ny dzwon.

mormorando - - - -

17. Wiośnianka

Śpiewnik X.

Umiarkowanie

Opracował Cz. Koziętulski

mp

1. Cie - płem słoń - ca roz - bu - dzo - na
2. A kró - lo - wa peł - ną dło - nia

mf *p*

1. z zi - my snu po - wsta - ła wio - sna cu - dna,
2. wo - kół ży - cie sie - je, i nad ga - jem

pp

1. o - kwie - co - na, ży - ciem tchną - ca ca - ła.
2. i nad bło - nia wio - sny czar wi - dnie - je.

p *mp*

1. Stru - myk szem - rząc cześć jej gło - si, pta - szę rzew - nie
2. O - bu - mar - ła ży - ją ła - ny, ży - cie w ser - cach

p

1. śpie - wa, ła - ka dla niej kwie - cie zno - si,
2. bu - dzi, i we - se - la kwiat nie - zna - ny

pp

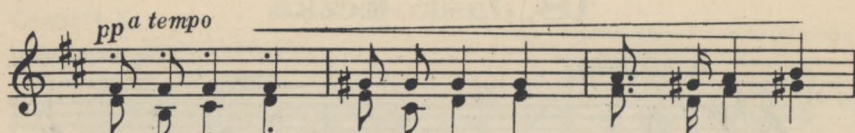
1. szme - rem czczą ją drze - - - wa.
2. sie - je mię - dzy lu - - - dzi.

18. Jaskółeczka

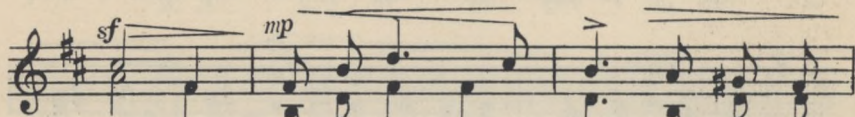
Umiarkowane

Śpiewnik VIII.

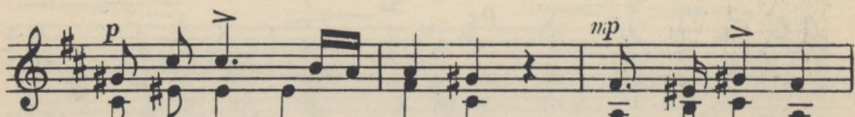
Ja - skó - łecz - ko! Ja - skó - łecz - ko!,
 z czem przy - by - wasz do tej wio - ski? Gdzie twa strze - cha.
 two gnia - zdecz - ko, ty pta - szy - no Mat - ki Bo - skiej?
 Ja - skó - łecz - ko! Ja - skó - łecz - ko! z czem przy - by - wasz
 do tej wio - ski? Gdzie twa strze - cha, two gnia - zdecz - ko?
 Ja - skó - łecz - ko! Ja - skó - łecz - ko! Gdzie twa strze - cha,
 two gnia - zdecz - ko, ptasz - ku Mat - ki Bo - skiej?

1. Gdy po-mu-śniesz już błę-ki - ty, kie - dy wi - tasz
2. Mię-dzy zie-mią, a błę-ki - tem lek - ko za - wie -

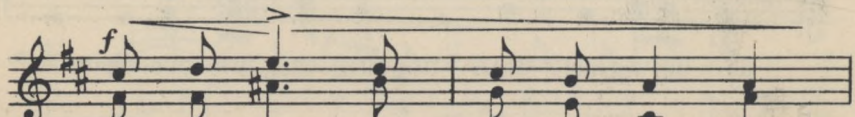
1. św i - ty, to przy-by - wa już po - cie - chy
2. szo - na... gdzież za to - bą iść z o - py - tem?

1. do tej wiej - skiej strze - chy. A - le skąd ci
2. Gdzieś ty przy - tu - lo - na? Ty po - mu-śniesz

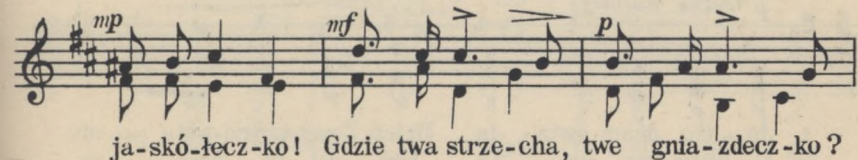
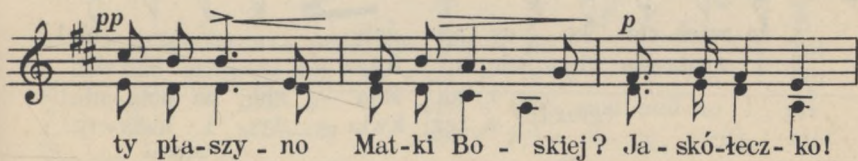
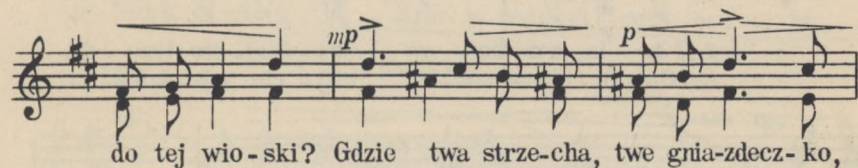
1. to pta - szy - no przy - szło tu za - wi - tać?
2. da - lej skrzy - dłem po - nad łą - ki, wo - dy!

1. Czy za św i a - tem skrzy - dła pły - ną?
2. płyń - że da - lej na swo - bo - dy

1. czy chcesz o co py - tać?
2. skrzy - dły i o - czy - ma.

19: Pieśń Wielkanocna

Słowa K. Brodzińskiego

Umiarowanie

Śpiewnik IX.

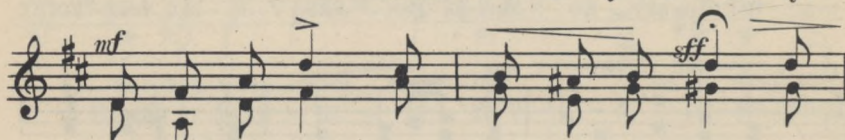

1. Z po - la, z o - bo - ry spę - dzaj - cie trzo - dy,
2. Ga - łą - zie wierz - by taj - cie mło - dzień - ce

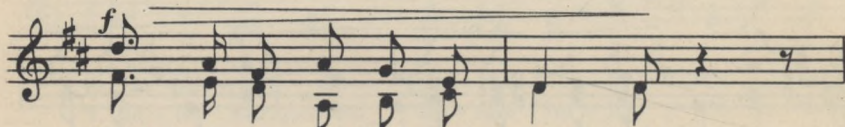

1. za - wieś - cie ko - sy na ścia - - - nie!
2. i z mia - sta nie - ście też kwia - - - ty!

- (głos II.) 1. na ścia - nie, na ścia - nie!
2. też kwia - ty - i kwia - ty!

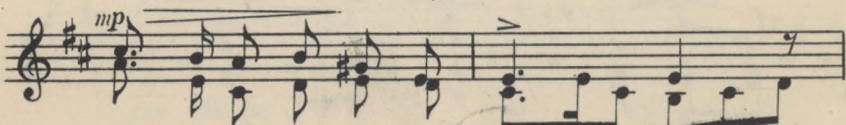
1. Mły - na - rze dzi - siaj za - staw - cie wo - dy!
2. Dziew - czę - ta świe - że spla - taj - cie wien - ce,

1. Niech wpo - lu pra - ca u - sta - nie!
2. przy - wdziej - cie świa - tecz - ne sza - ty!

1. Ju - tro dzień świę - ta, Dzień Zmar - twych - wsta - nia
2. U - strój - my wro - ta, koś - ciel - ne ścia - ny,

1. Te - go, co zie - mię krwią zro - sił,
2. ja - rzą - ce za - pal - ny świe - cel

pp

1. a - by od chwi - li cier - pień za - ra - nia
2. Niech oł - tarz bę - dzie w wstę - gi przy - bra - ny,
(głos II.) 1. cier - pień
2. stroj - ny
rallent.

mp

1. w grze - chu u - pad - łych pod - no - sił.
2. w liść strój - cie też ka - zal - ni - cę!
(głos II.) 1. w grze - chu u - pad - łych sam pod - no - sił.
2. w liść strój - cie ka - zal - ni - cę, strój - cie!
Tempo I.

f

3. „We - so - ły nam dzień“ za - brzmi na no - wo,

mp

a du - sza bied - na znę - ka - na,
(głos II.) znę - ka - na, znę - ka - na

mf *ral - len - tan - do* *f*

Bo - ga Czło - wie - ka Wcie - lo - ne Sło - wo

wolno *ff* *mf* *sf* *Tempo I.*

u - czci, jak Oj - ca, jak Pa - na!

20. Pieśń dożynkowa

Śpiewnik V.

Umiarkowanie

Opracował Cz. Koziętulski

I. *mf*

1. Hej, nie-sie-my z po-la do-żyn-ko-wy wian,
2. Nad ścierniskiem pu-stym ptak za-ta-cza krąg,

II.

f

1. u-stap-cie nam z dro-gi, za-wie-dzie-my tan.
2. ze-bra-li-śmy zbo-że nie za-łu-jąc rąk.

mp

1. u - stap - cie z dro - gi za-wie-dźmy tan.
2. ze - bra - li - śmy nie za - łu - jąc rąk.

mf

1. Przo-do-wni-co, śpie-waj i nam poddaj ton:
2. Niech się święci pra-ca, niech się święci śpiew,

1. Przo - do - wni - co, śpiewaj i nam pod - daj ton:
2. Niech się świę - ci pra-ca, niech się świę - ci śpiew,

1. nie - sie - my, nie-sie - my do-żyn-ko - wy plon.
2. niech się u - sto-krot-ni przyszło-roczny siew.

1. nie-sie-my, nie - sie - my do-żyn-ko - wy plon.
2. niech się u - sto - krot - ni przyszło-roczny siew.

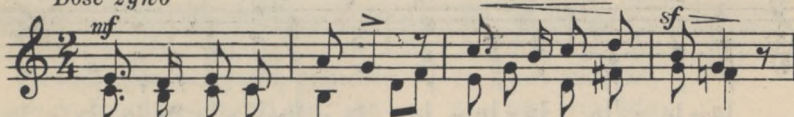
Śpiewnik VII.

21. Chłopek

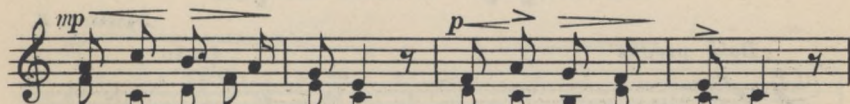
Słowa K. Brodzińskiego

Dość żywo

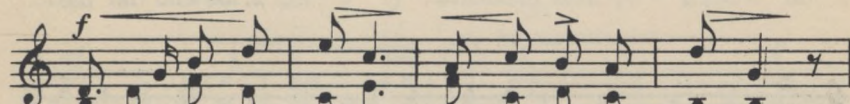
Opracował Cz. Koziętulski

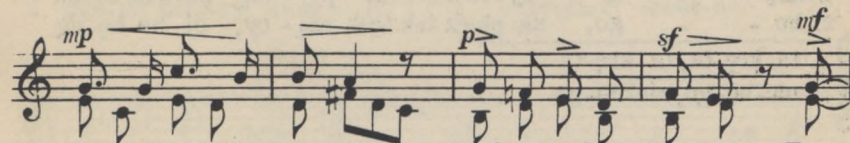
1. Mę-drzec to nie-wiel-ki sam so-bie u-bli-ża,
2. Z dzieć-mi on swo-je-mi te ziar-necz-ka zga-nia,

1. kie-dy nad stan wszel-ki wieś-nia-ka po-ni-ża.
2. któ-re ktoś po zie-mi za cac-ka roz-trwa-nia.

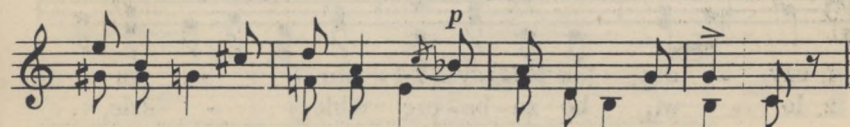
1. Pra-co-wi-ty chło-pek świat od gło-du strze-że,
2. Te błę-szcza-ce gro-dy, pań-skie te pa-ła-ce,

1. je-go pra-cy sno-pek, bied-ny, moż-ny bie-rze. Tru-
2. je-go to za-cho-dy, je-go to są pra-ce. Je-

1. - dem to zdo-by-wa 1. 2. co się lek-ko trwo-ni. Świat
2. - go pług zdo-by-wa

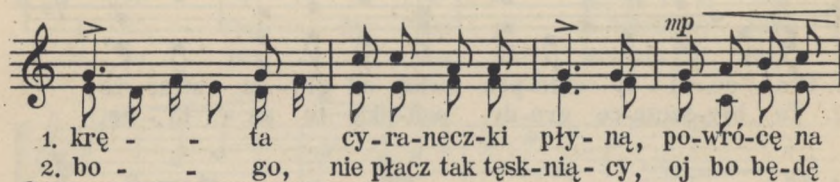

u-ciech prze-ży-wa, świat pra-cy pot ro-ni.

22. Kędy woda kręta

Śpiewnik X.

(głos II.)
1. ta krę-ta, ta krę-ta
2. nie-bo-go, nie-bo-go

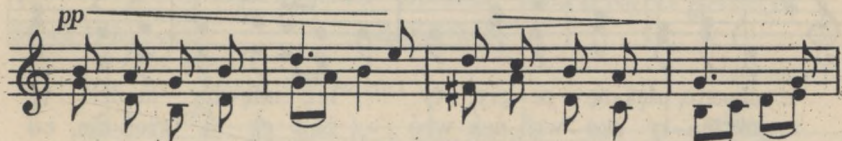

1. jak Mag-dy z fol - war - ku, jak tej Mag-dy
(głos II.) 2. bo za - ba - czę, bo wbie-dzie za - ba - czę

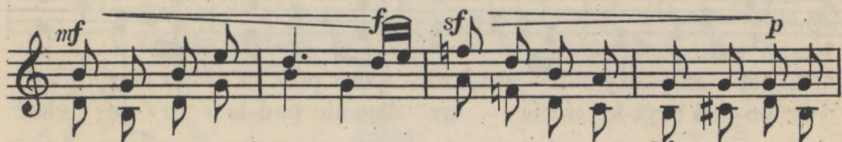

1. i wstaż-kę wzo-rzy-stą przy-wio - zę z jar-mar-ku,
2. żem do-bro-dzie-jo - wi dał na za - po - wie-dzie

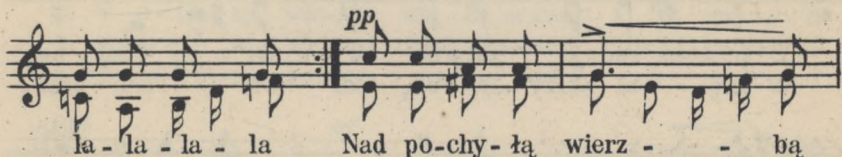
(głos II.) 1. przy-wio - zę z jar-mar-ku, jat-mar-ku
2. dał na za - po-wie-dzie dał już dał

1. kraś-ne ko-ra - li - ki zwią-za - ne w trzy sznu - ry
2. i że nie na żar - ty z mia-sta nam po - trzeb - ne

1. i dwa me-da - li - ki z sa-mej Jas-nej Gó - ry. La-la-
2. mio-du czte-ry kwar - ty i o-brącz-ki srebr-ne.

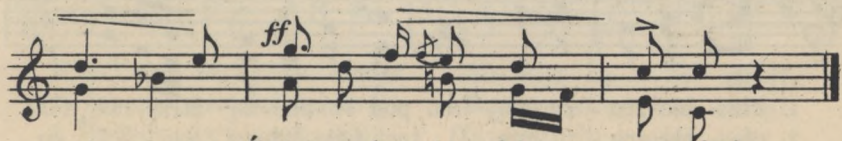

(głos II.) la - la - la - la - la

(głos II.) wierz-bą po-chy-łą

go - łą - be - czek gru - cha. Oj tak! to aż

mi - ło! Śmieję - że się dzie - wu - cha!

23. Poleć pieśni z miasta

Śpiewnik X.

KRAKOWIAK

Opracował Cz. Koziętulski

Wesoło

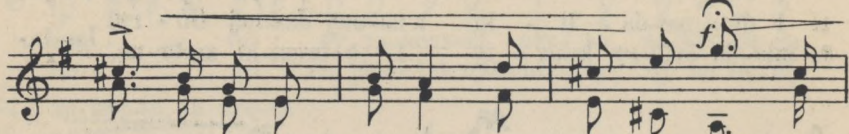
1. Po-leć pie - śni z mia-sta, choć mia - sto nie nu-dzi,
2. Roz-ja-śnij po - cie-cha, za - śpie - waj roz-głoś-nie,

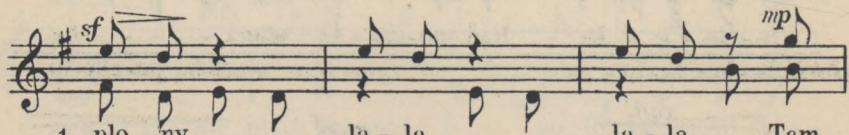
1. mia-sto, pięk-ne ce-gły, ty leć mię-dzy lu-dzi! ty
2. jak ma-ły sko-wro-nek wró - żą - cy o wios-nie, co

1. leć mię-dzy lu - dzi, na tych pól za - go - ny, co
2. po-nad brył-ki śnie - gu dum-nie pod-la - tu - je; choć

1. po - tem zno-ju zła - ne wy - da - ją buj - ne
2. zzię - bi skrzy - deł-ka, lecz wio - snę prze -

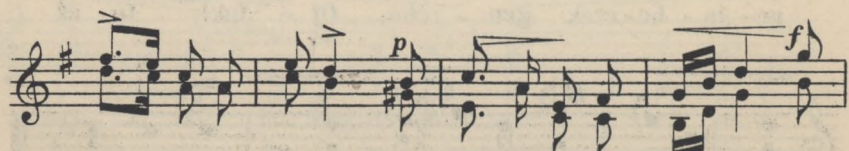

1. plo - ny. la - la la - la Tam
2. czu - je. la - la la - la Tam

(głos II.) la - la

la - la

la

1. cie - bie zro - zu mią, tam pod sło-mia-ną strze-cha, tam
2. cie - bie zro - zu mią i tam z nie-jed-niej wie - ści, co

1. ser - ce stros - ka - ne roz - - ja - śnij po - cie - Cha!
2. za - brzmi z twych dźwię - ków ser - - ce się u - pie - ści.

24. Niech się panie stroją w pasy

Słowa J. Korsaka

KRAKOWIAK

Dość żywo

(lekko, swobodnie)

Śpiewnik II.

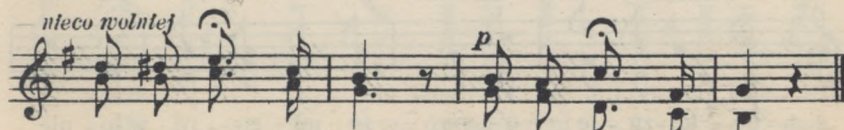
1. Niech się pa - nie stro - ją wpa - sy, a - da - masz - ki
2. Gdy tań - cu - je zwin - na ży - wa, z wia - trem ko - sa
3. Ten i ten rzu - ci o - czy - ma, nikt mi kro - ku

1. i a - tła - sy, wło - sy wią - żą w zwój! U gor - se - ta
2. mo - ja pły - wa, za mną chłop - ców rój. Brzmi po bło - ni
3. nie do - trzy - ma, każ - dy wo - ła: stój! A ja i - no

1. kra - śne wstaż - ki, u ko - szu - li ja - sne sprząż - ki,
2. śmiech o - cho - czy, aż się sta - rym śmie - ją o - czy,
3. kla - snę wrę - ce, tu się mig - nę, tam o - krę - cę...

1. to nasz ca - ły strój! To nasz ca - ły strój!
2. Ta - niec, szczę - ścia zdroj! Ta - niec szczę - ścia zdroj!
3. Ta - niec, ży - wioł mój! Ta - niec, ży - wioł mój!

25. Wesół i szczęśliwy

Słowa Wasilewskiego

KRAKOWIAK

Śpiewnik III.

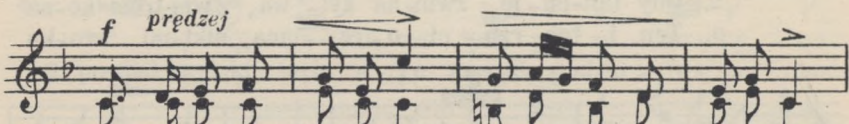
Wesoło

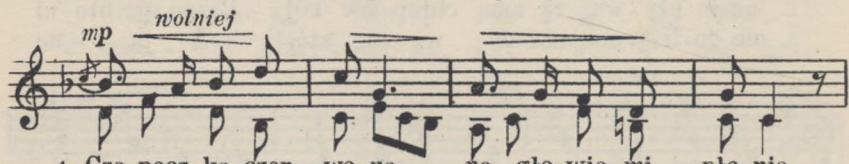
1. We-sół i szczę-śli-wy Kra-ko-wia-czek ci ja,
2. Z czap-ki pa-wie pió-ro bar-wa-mi się mie-ni,
3. W ko-ło szu-mi zbo-że, kła-nia mi się kło-sem,

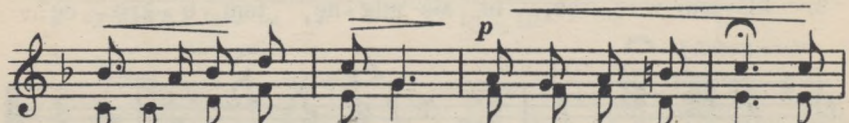
1. a mój ko-nik si-wy raż-no się u-wi-ja.
2. jak dzio-nek za chmu-rą, gdy go świt z ru-mie-ni.
3. kie-dy zbio-rę, z o-rzę, to po-brzęk-nę trzo-sem.

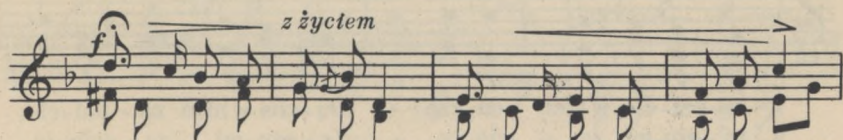
1. U-wi-jaj się raż-no bież! ko-pyt-ka-mi o-gnia krzesz!
2. Dum-nie bły-szczy pa-wi puch, a ja dum-ny, a ja zuch.
3. A dziew-czę-ta z ca-łej wsi bę-dą się przy-mi-lać mi.

1. Cza-pecz-ka czer-wo-na na gło-wie mi pło-nie,
2. Kra-ko-wia-czek ci ja, pę-dzę so-bie zwa-wo,
3. I ta i ta ła-dna, lecz próż-ne ich chę-ci,

1. po-ka-zu-je o-na, że mi go-re wło-nie
2. kto mnie nie wy-mi-ja, plu-nę w twarz ku-rza-wą,
3. o! toć mnie już żad-na nie zwa-bi, nie znę-ci!

1. Go-re ser-ce, pę-dzi koń, a dzlew-czy-na klas-ka w dłoń;
2. bo ja pan, bo ja król wśród zie-lo-nych niw i pól,
3. Jed-no tyl-ko ser-ce mam, jed-na tyl-ko Hal-kę znam;

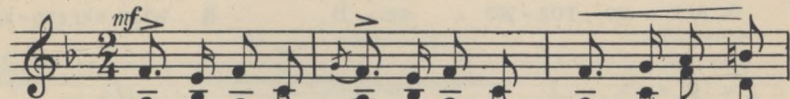
1. go-re ser-ce, pę-dzi koń, a dziew-czy-na klas-ka w dłoń.
2. bo ja pan, bo ja król, wśród zie-lo-nych niw i pól!
3. jed-no tyl-ko ser-ce mam, jed-na tyl-ko Hal-kę znam!

26. Zapomniane skrzypki moje

KRAKOWIAK

Śpiewnik X.

Wesoło

1. Za-pom-nia-ne skrzyp-ki mo-je za-graj-cie od
2. Trze-ba o-rać zie-mię ży-zną z wia-rą i na-
3. Ty fu-jar-ko brzmij po drze-wach, niech pę-ka - ją

1. u - - cha! gó - ry, la - sy i do - li - ny
2. dzie - - ją, nie dbać o to, cho-ciaż kwie-cień
3. liś - - cie, wte-dy wtó-rem i las chó-rem

(głos II.)

1. u - cha, hej! ha!
2. -dzie-ją śmia-łą,
3. mło-de liś - cie

trochę wolniej

1. za-pal-cie w nich du-cha! Du-cha w nich za - pal-cie,
 2. za - szu-mi za - wie-ją. Za - szu-mi za - wie-ją,
 3. za-gra u - ro - czyś-cie. U - ro - czyś-cie za-gra

pp trochę wolniej

1. nie-chaj brzmia na o - kół, a ty my - śli mo - ja
 2. lecz jak świe - ży. ra-nek roz - po - go - dzi nie - bo
 3. jak - by przy nie - dzie-li, jak dzie-wczę-ca piosn-ka

rall. *a tempo*

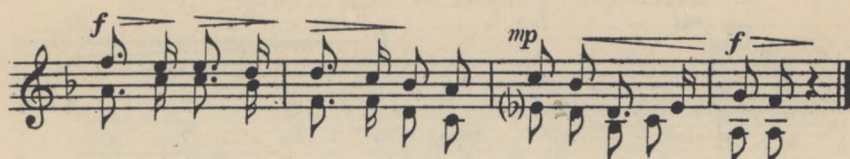
1. leć - że mi jak so - kół! Już sko-wro - nek
 2. maj, wio-sny ko - cha-nek. Da - lej ra - zem
 3. ser - ce roz-we - se - li. A więc skrzyp-ki

p *sf*

1. i jas-kół-ka wi - ta-ją nas wio-sną,
 2. jak te woł-ki idź - my krok za kro-kiem,
 3. i fu-jar - ko po oj - czy - stej grzę-dzie

trochę wolniej

1. rzuć-my ziar-no na tę gle-bę, a kło-sy wy-ro-sną.
 2. bo gdy za-gon u-pra-wło-ny, mi-ło rzu-cić o-kiem.
 3. ra-zem graj-cie, zgod-nie, żwa-wo, a mu-zy-ka bę-dzie.

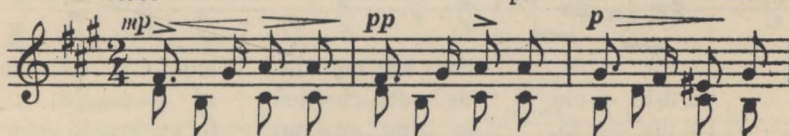
1. Rzuć-my ziar-no na tę gle-bę a kło-sy wy-ro-sną.
2. Bo gdy za-gon u-pra-wło-ny, mi-ło rzu-cić o-kiem.
3. Ra-zem graj-cie, zgod-nie, żwa-wo, a mu-zy-ka bę-dzie.

27. Kozak

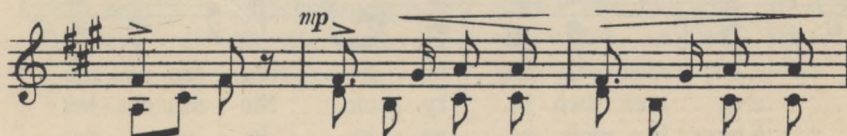
Śpiewnik XII.

Wolno

Opracował Cz. Koziętulski

1. Tam na gó-rze ja-wor sto-i, ja-wor zie-lo-
2. Przy-szła mat-ka, przy-szła mat-ka, przy-szła ma-tu-
3. Pro-szę mat-ko, pro-szę mat-ko, pięk-nie po-cho-

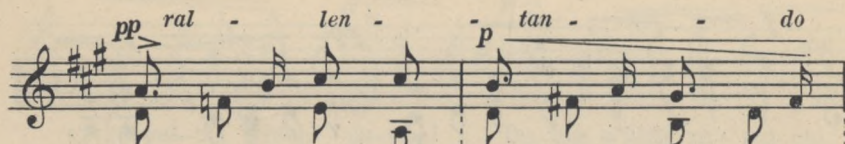

1. nień - ki. Gi - nie ko - zak w cu - dziej stro - nie,
2. leń - ka. O - bró - ci - ła bla - de li - ca
3. waj - cie. Niech we wszyst-kie bi - ją dzwo - ny,

1. ko - zak mło-dziu - sień - ki. Gi - nę, gi - nę
2. prze-ciw sy - na - leń - ka. O - tóż wi - dzisz
3. wor-gan mi za - graj - cie. Nie - chaj tyl - ko

pp *ral* - len - *p* *tan* - - do

1. w cu - dziej stro - nie, śmierć mi o - czy
2. mój sy - necz - ku mo - je dro - gie
3. nie cho - wa - ją cmen - tar - nia - ne

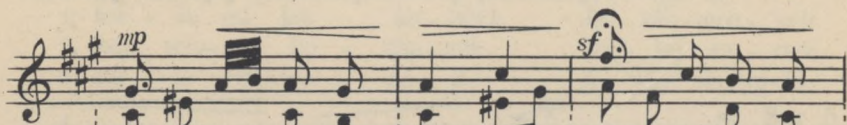
Od 11 taktu można zastosować trudniejszy gł. II.

mp *a tempo* *p*

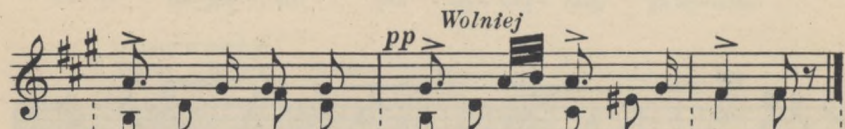
1. tu - li. Pro - szę cie - bie mo - ja mi - ła
2. dzie - cię, nie słu - cha - łeś oj - ca, mat - ki,
3. dia - ki, je - no sa - me u - kra - iń - skie

mp *sf*

1. do - nieś to ma - tu - li! Pro - szę cie - bie
2. ta - kież two - je ży - cie. Nie słu - cha - łeś
3. grze - biać mnie ko - za - ki. Je - no sa - me

pp *Wolniej*

1. mo - ja mi - ła do - nieś to ma - tu - li!
2. oj - ca, mat - ki, ta - kież two - je ży - cie.
3. u - kra - iń - skie grze - biać mnie ko - za - ki.

28. Śpiewak w obcej stronie

Słowa J. B. Zaleskiego

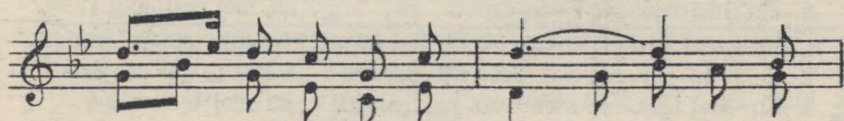
Śpiewnik IV.

Wolno

1. Ni - gdyż ser - ce stęsk - nio - - - ne
2. Przez miejsc ty - le chwil ty - - - le,
3. Ach przed mo - krą po - wie - - - ką

1. Ni - gdyż ser - ce stęsk - nio - ne
- (głos II.) 2. Przez miejsc ty - le chwil ty - le
3. Ach przed mo - krą po - wie - ką

1. mar mi - nio - nych nie prze - - - śni?
2. każ - dy dla mnie za - ką - - - tek,
3. dar - mo dzień mi tu pło - - - nie,

(głos II.)

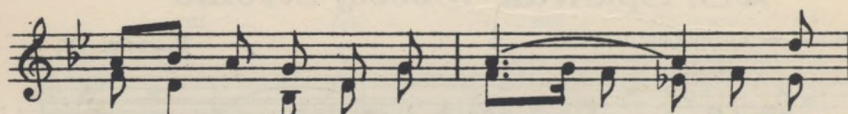
1. mar mi - nio - nych nie prze - śni, nie prze - śni?
2. każ - dy dla mnie za - ką - tek, za - ką - tek,
3. dar - mo dzień mi tu pło - nie, dzień pło - nie.

1. Wiecz - nież wjed - ną gdzieś stro - - - nę
2. wszyst - kie, wszyst - kie tu chwi - - - le
3. wzrok jak pieś - ni da - le - - - ko,

(głos II.)

1. Wiecz nież wjed - ną gdzieś stro - nę, gdzieś stro - nę
2. wszyst - kie, wszyst - kie tu chwi - le, tu chwi - le
3. wzrok jak pieś - ni da - le - ko, da - le - ko,

1. za - cza - ru - je me ple - - - - śni?
2. są bez wra - żeń pa - mią - - - - tek.
3. wiecz - nie wjed - nej gdzieś stro - - - - nie.

(głos II.)

1. za - cza - ru - je me pie - śni, me pie - śni?
2. są bez wra - żeń, pa - mią - tek, pa - mią - tek.
3. wiecz - nie wjed - nej gdzieś stro - nie, gdzieś stro - nie.

1. Jak świat dłu - gi, sze - ro - ki, z lut - nią mo - ją po -
2. I to ser - ce, o dzi - wo! tak czu - ją - ce dziś
3. Ku niej tęsk - nię z wie - czo - ra, ku niej tęsk - nię i

(głos II.)

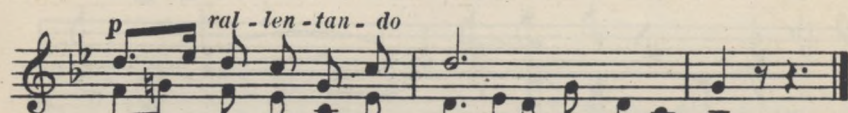
1. Jak świat dłu - gi, sze - ro - ki, ten świat, z lut - nią mo - ją po -
2. I to ser - ce, o dzi - wo ser - ce tak czu - ją - ce dziś
3. Ku niej tęsk - nię z wie - czo - ra, tęsk - nię ku niej tęsk - nię i

1. dróż - ną zmie - niam miej - sca, wi - do - ki,
2. ma - ło, in - dziej bi - ło tak ży - wo,
3. pła - cze, bom po - że - gnał nie wczó - ra

(głos II.)

1. dróż - ną, lut - nią, zmie - niam miej - sca, wi - do - ki,
2. ma - ło, ma - ło, in - dziej bi - ło tak ży - wo,
3. pła - cze, pła - cze, bom po - że - gnał nie wczó - ra

1. a - le zmie - niam na - próż - - - no.
2. tak pło - mien - nie ko - cha - - - ło.
3. i nie ju - tro zo - ba - - - cze.

(głos II.)

1. a - le zmie - niam na - próż - no, na - próż - no.
2. tak pło - mien - nie ko - cha - ło, ko - cha - ło.
3. i nie ju - tro zo - ba - cze, zo - ba - cze.

Śpiewnik V.

29. Wróżba znachora

Słowa J. Prusinowskiego

Umiarkowanie

Opracował Cz. Kozietulski

mf

1. O Ko - za - cze, mój ko - za - cze
2. Trze - ba w czar - na, noc się ro - dzić,

1. nie w roz-ko-szach śpie-wak ży - je, i nie słod - kie
2. du - żo, du - żo świa - ta scho - dzić, łą - są czar - na

1. ma ko - ła - cze i nie słod - ki na - pój
2. do - lę zro - sić, dłu - go zlar - no dum wy -

p

1. pi - je. Że - by dum - kę w ży - ciu zro - dzić,
2. no - sić. Trze - ba mi - łość mleć ro - dzi - ny

f

1. że - by z to - nem ja po - go - dzić, że - by zgo - dzić
2. i dru - ży - ny i dziew - czy - ny i wy - mo - dlić

p

1. z ser - cem lu - du, trze - ba tru - du, trze - ba tru - du!
2. ży - ciem trze - ba wo - lę nie - ba, łą - skę nie - ba...

mp

Wten-czas tyl-ko śpie-wak zba-da swe-go du-cha, bra-ci

du - cha, wten-czas tyl - ko lud go słu - cha,

f *rall.* *a tempo*

w pa - mięć pie - śni je - go skła - da.

Śpiewnik III.

30. Prząśniczka

Słowa J. Czeczotta

Opracował Cz. Koziętulski

Żywo
mp

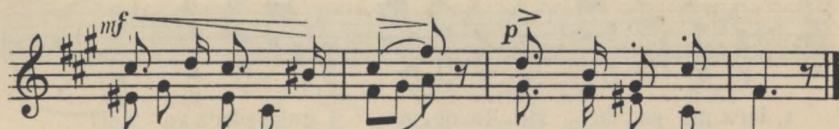
1. U przą-śnicz-ki sie-dzą jak a-nioł dzie-wecz - ki,
2. Po-szedł do Kró-lew - ca mło-dzie-niec z wi-ci - ną
3. Gład-ko i-dzie prę-dza, we - so - ło dziew-czy - nie!
4. In - ny się mło-dzie-niec pod - su-wa z u - bo - cza

p

1. prę - dą so - bie prę - dą je - dwab-ne ni - tec - ki.
2. Iza - mi się za - le - wa, że - gna-jąc z dziew-czy - ną.
3. Pa-mię - ta - ła trzy dni o wier-nym chłop-czy - nie.
4. i in-ne - mu ra-da dziew-czy-na o - cho - cza.

1. Kręć się kręć wrze - cio - no! wic się to-bie wic! (II. wic!)
 2. " " " " " " " " " " " "
 3. " " " " " " " " " " " "
 4. " " " " " " " Pry-sła wą-tła nieć. II. nieć.

1. Ta pa-mię - ta le - piej, czy - ja dłuż-sza nieć.
 2. " " " " " " " " " " "
 3. " " " " " " " " " " "
 4. Wsty-dem dziew-czę pło-nie, Wstydz się dziew-czę, wstydz!

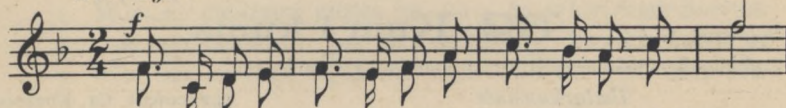
31. Przylecieli sokołowie

Śpiewnik V.

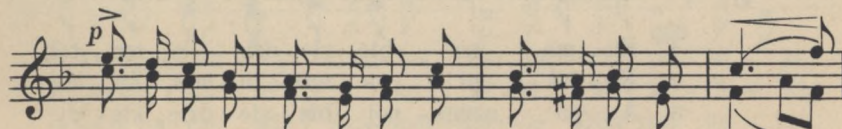
Z piosenek J. Czeczotta

Opracował Cz. Kozietulski

Dość żywo

1. Przy-le-cie-li so-ko-ło-wie pod wi-śnio-wy sad,
 2. Przy-je-cha-ły pa-ny swa-ty pod no-wiuch-ny dwór,

1. na-ma-wia-li ku - ku-łecz-kę le - cieć z so-bą w świat.
 2. na-ma-wia-li je - chać z so-bą do-rod-niej-szą z cór.

1. Na - ma-wia-li ku - ku-łecz-kę le - cieć z so - bą w świat.
 2. Na - ma-wia-li je - chać z so - bą do-rod-niej-szą z cór.

p *łagodnie, nieco wolniej*

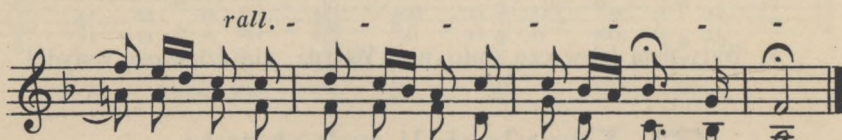

1. Ra-da-bym po - le - cieć z wa-mi choć w naj-wiek-szą dal,
2. Ra-da-bym po - je - chać z wa-mi choć w naj-wiek-szą dal,

1. lecz mi sa-du zie-lo-ne-go i gnia-zdecz-ka żal!
2. lecz mi mat-ki, sióstr i bra-ci i oj - czy-zny żal!

rall. -

1. -Mnie sa-du zie-lo-ne-go i gnia-zdecz-ka żal!
2. -Mnie mat-ki, sióstr i bra-ci i oj - czy-zny żal!

Śpiewnik II.

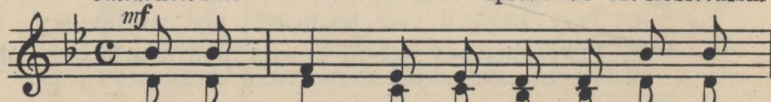
32. Kum i kuma

Z piosenek wieśniaczych z nad Niemna J. Czeczotta

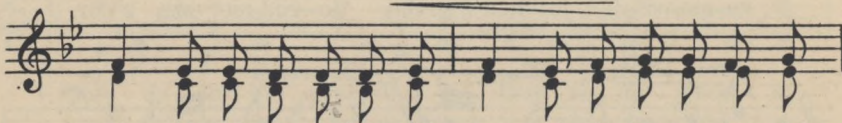
Umiarkowanie

Opracował Cz. Koziętulski

mf

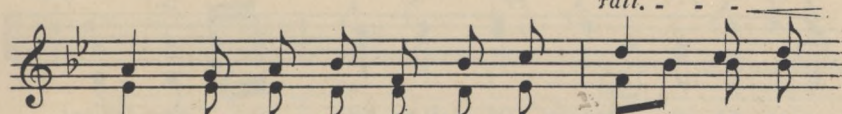

1. Ku - ma so - bie sie-dzia - ła, mo - tek
2. Ku - fel pi - wa zgo - to - wał, ku - mę
3. A po szum - nej bie - sie - dzie, kie - dy

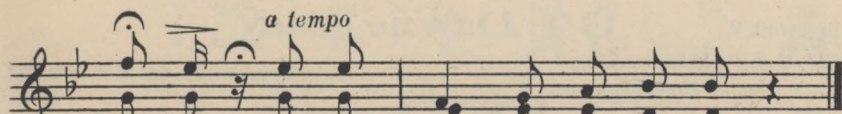
1. ni - ci zwi - ja - ła, kum dzi - wo - wał się ku-mie, kum dzi -
2. pi - wem czę-sto-wał i dzi - wo-wał się ku-mie i dzi -
3. do dom ją wle-dzie, kum dzi - wo-wał się ku-mie, kum dzi -

rall. - - -

1. wo - wał się ku - mie, kum dzi - wo - wał się
 2. wo - wał się ku - mie i dzi - wo - wał się
 3. wo - wał się ku - mie, kum dzi - wo - wał się

a tempo

1. ku - mie, że tak pięk - nie więc u - mie.
 2. ku - mie, że tak do - brze **pić** u - mie.
 3. ku - mie, że nic cho - dzić nie u - mie.

Śpiewnik VII. 33. Bartek i cietrzew

Słowa J. Czechotta

Opracował Cz. Kozietulski

Wesoło, żartobliwie

pp

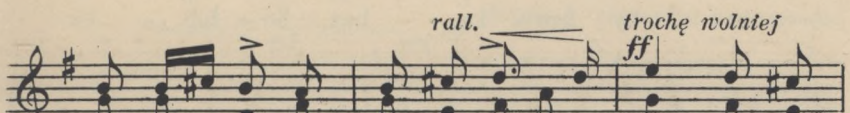

1. Wle-sie cie-trzew gdzieś to-ku - je, w kar-czmie Bar-tek
 2. Je-go cha-ta już bez strze-chy, bo-ki woł-ków
 3. Wie-luż ma-my tych cie-trze-wi? I - lu chłop-ków?

1. ba-rasz-ku - je; strze-lec cie-trze-wia za-bi - ja,
 2. jak-by mie - chy, a ko - ni - ki so - ko - li - ki,
 3. któż to nie wie? Ach praw-dzi-wie Bóg nas ka - rze,

rall. *trochę wolniej* *ff*

1. szyn-karz gu - bi Bar-łło-mie - ja. Oj, Bar-tek,
 2. ta - kie chu-de, jak wo-li - ki. Oj, Bar-tek,
 3. gi-niem wszys-cy przez szyn-ka - rze! Oj, Bar-tek,

1. oj, cie - trzew! Oj, Bar - tek, oj, cie - trzew!
 2. oj, cie - trzew! Oj, Bar - tek, oj, cie - trzew!
 3. oj, cie - trzew! Oj, Bar - tek, oj, cie - trzew!

Śpiewnik V.

34. Dawne czasy

Słowa J. Prusinowskiego

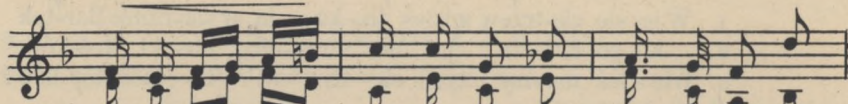
Opracował Cz. Koziatulski

Umlarkowanie

1. Hej, bo-daj to daw-ne cza-sy daw-ne bur-dy
 2. A dziś tań-ce wstyd po-wie-dzieć! Już-by le-piej

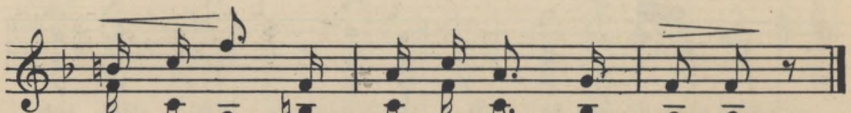
1. i ha-ła-sy! czełk się wpra-cy raż-no zwi-jał
 2. by-ło sie-dzieć, al-bo klę - czeć na po-ku - cie,

1. al-bo szab - lą w krzyż wy-wi - jał, to ho-łub - ce
 2. niż po-su - wać but po bu - cie w har-mo-nij - nym

1. bił wob - ca - sy! Hej, bo - daj to
 2. ni - by kro - ku, bez ho - łub - ca

1. daw - ne cza - sy! Bo-daj daw - ne cza - sy!
 2. i pod-sko - ku, w har-mo-nij - nym kro - ku.

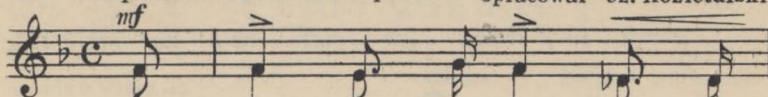
Śpiewnik XI.

35. Pieśń wojenna

Słowa Józefa Kościelskiego

Tempo marsza (śmiało z zapętem)

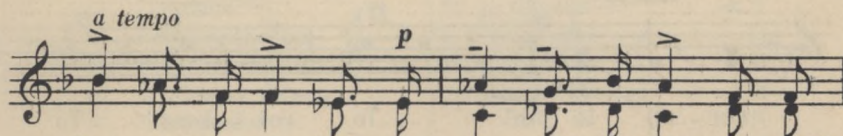
Opracował Cz. Koziętulski

1. Czy w ra - dzie, czy wzwa - dzie, czy
 2. Gdy świ - ta, już ki - ta, na
 3. Lew sro - gi, gdy wro - gi pod -

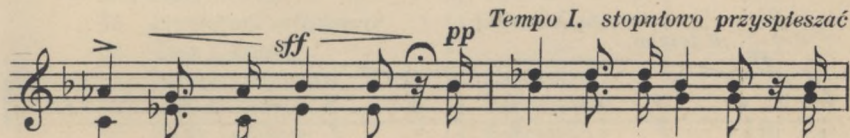
1. w swar - nej gro - ma - dzie, w mo - dli - twie, czy w bi - twie, czy
 2. heł - mie mię wi - ta, za - dzwo - ni miecz w dło - ni, gdy
 3. scie - la pod no - gi; ba - ra - nek, gdy wia - nek u -

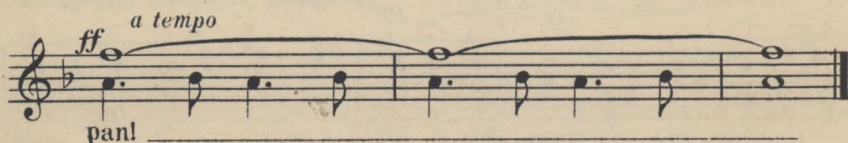
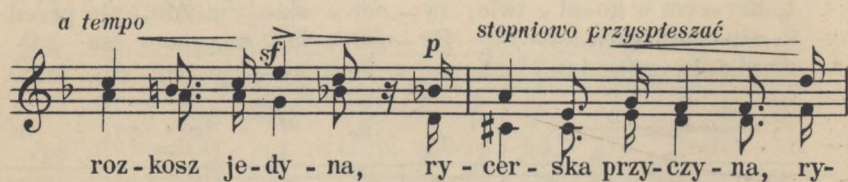
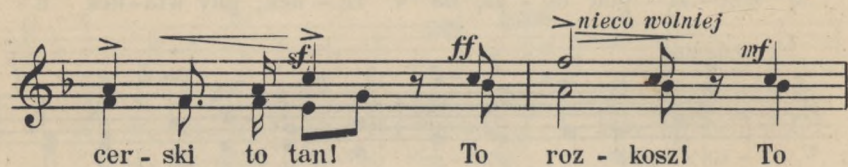
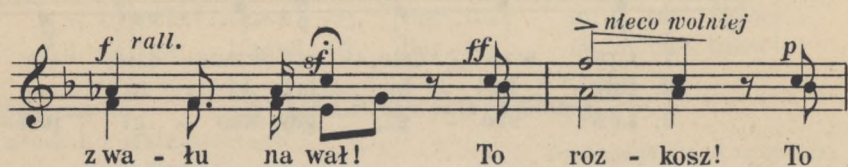
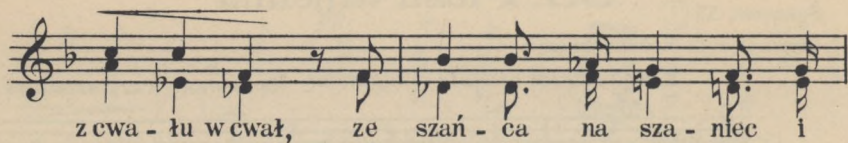
1. har - cem w go - ni - twie, ry - cer - skie rze - mło - sło przed
 2. słu - cham rzeń ko - ni; Po - ran - na mię sur - ma go -
 3. pla - ta dla bra - nek; we - so - ły przy ucz - cie, pio -

1. wszyst - kie rej wie - dzie, bo wszę - dy ten pierw - szy, kto
 2. to - wym znaj - du - je! O, nę - dzarz, kto ta - kiej roz -
 3. sen - kom życz - li - wy, to czoł - wiek szczę - sli - wy, to

1. w bo - ju na prze - dzie.
 2. ko - szy nie czu - je! { Z po - trze - by w po - trze - bę i
 3. ry - cerz praw - dzi - wy.

(głos II.) co ry - cerz, pan! co ry - cerz, pan!

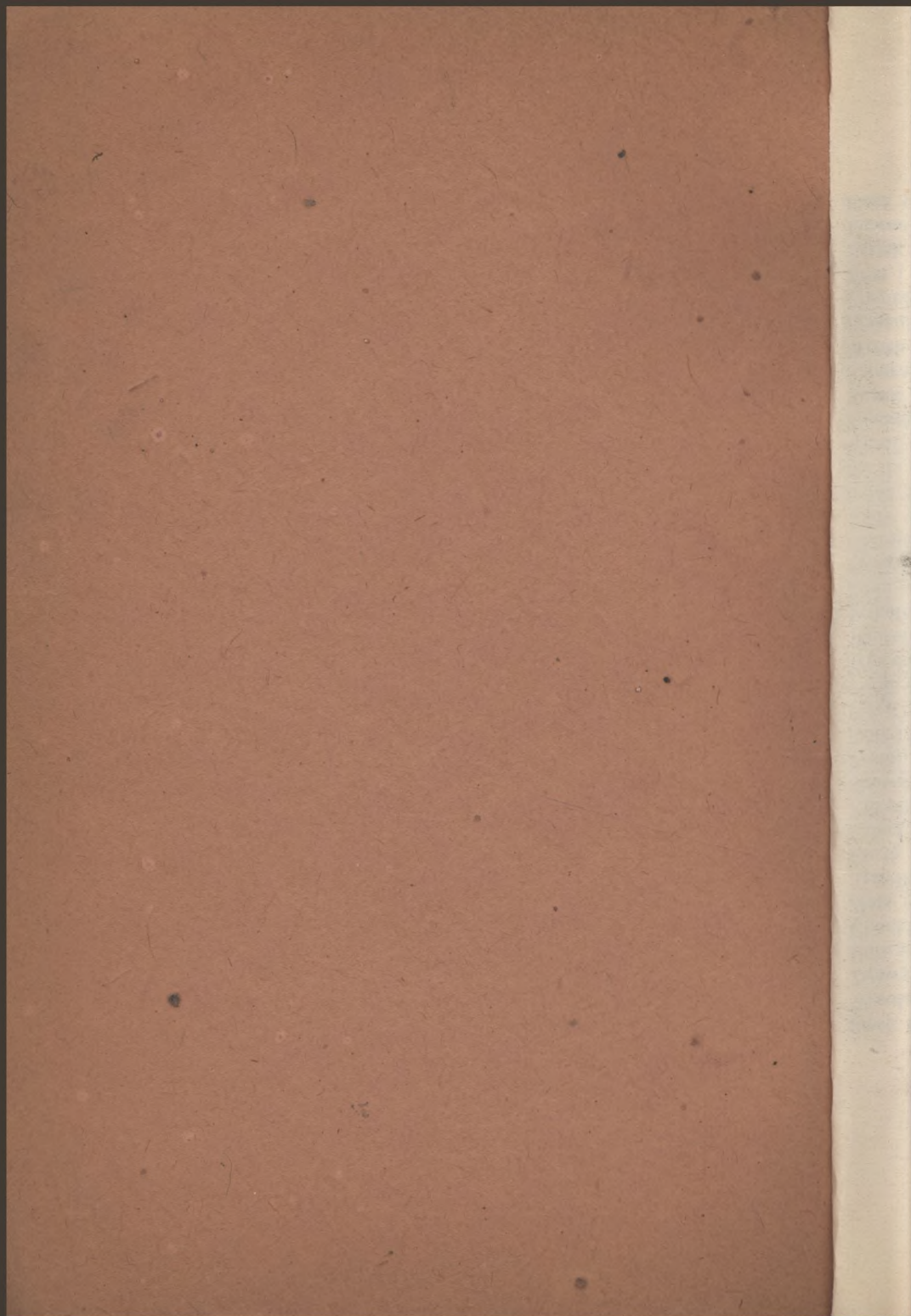

SPIS PIEŚNI

	Słowa	Stopień trudności:	Str.
1. Pieśń o wesolości . . .	St. Jachowicz . . .	I . . .	9
2. Wesola piosenka . . .	P. Maszyński . . .	I . . .	9
3. Żwawy chłopczyk . . .	— . . .	I . . .	10
4. Hola ptaszki, hola zwierze	Kraszewski . . .	I . . .	11
5. Chochlik . . .	A. E. Odyniec . . .	I . . .	12
6. Złota rybka . . .	J. Zachariasiewicz . . .	II . . .	15
7. Rezedka . . .	— . . .	II . . .	16
8. Co to za kwiatek . . .	— . . .	III . . .	17
9. Latem brzoźka mała . . .	— . . .	III . . .	18
10. Kukułka . . .	W. K. . . .	I . . .	20
11. Skowronek . . .	Er. Kowalski . . .	I . . .	22
12. Postój, biała gołąbeczko .	— . . .	I . . .	24
13. Dobranoc . . .	St. Jachowicz . . .	I . . .	26
14. Przed zachodem . . .	J. Prusinowski . . .	II . . .	27
15. Pieśń wieczorna . . .	W. Syrokomla . . .	II . . .	29
16. Wieczorny dzwon . . .	przekł. Lachowicza . . .	II . . .	30
17. Wiośnianka . . .	— . . .	III . . .	32
18. Jaskółeczka . . .	— . . .	III . . .	33
19. Pieśń wielkanocna . . .	K. Brodziński . . .	II . . .	36
20. Pieśń dożynkowa . . .	W. K. . . .	I . . .	38
21. Chłopek . . .	K. Brodziński . . .	II . . .	39
22. Kędy woda kręta . . .	— . . .	II . . .	40
23. Poleć pieśni z miasta . . .	— . . .	I . . .	42
24. Niech się panie stroją . . .	J. Korsak . . .	I . . .	43
25. Wesół i szczęśliwy . . .	Wasilewski . . .	II . . .	44
26. Zapomniane skrzypki . . .	— . . .	II . . .	45
27. Kozak . . .	— . . .	III . . .	47
28. Śpiewak w obcej stronie . .	J. B. Zaleski . . .	II . . .	49
29. Wróżba znachora . . .	— . . .	II . . .	51
30. Prząśniczka . . .	J. Czeczott . . .	II . . .	52
31. Przylecieli sokołowie . . .	z piosen. Czeczotta . . .	III . . .	53
32. Kum i kuma . . .	— . . .	I . . .	54
33. Bartek i cietrzew . . .	J. Czeczott . . .	I . . .	55
34. Dawne czasy . . .	J. Prusinowski . . .	II . . .	56
35. Pieśń wojenna . . .	J. Kościelski . . .	III . . .	57

120-

87/85

1

13584 N

Cena Zł. 160.—

nr inw.: FUSn - 13584

FUS 13584 N

